

សង្ខេបភាវៈយ៉ូអង់នៃ និងពួកជំនុំសម្តែងដ៏អាក្រក់នៃទីស នៃសម័យឡាវឌីក — លេខ សាមសិប

Jeff Pippenger

2026-01-16

លេខ សាមសិប

ការបំពេញតាមព្រះមស្តេសីក្នុងសង្ខេបភាវៈយ៉ូអង់នៃ រួមមាន waymark នៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់, waymark នៃសារដ៏ល្អកំពុងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយមានទម្រង់ផ្សេងៗ, សាក្សីពីរនៃ waymark 9/11 មួយជាសាក្សីនៃសារខាងក្នុងដល់ Laodicea

ហើយមួយទៀតជាសារខាងក្រៅអំពីអំពើអាក្រក់របស់ Islam។ វាសមស្របណាស់ដល់

waymark 9/11 ត្រូវបានគំរាមដោយការបំពេញតាមព្រះមស្តេសីពីរ

ក្នុងចំណោមទាំងដប់ពីរនៃក្នុងម៉ោង ពីព្រោះ 9/11 រួមបញ្ចូលសាររបស់ទេវតាទីពីរ

ដល់នៃទីនេះតែមានការផ្សព្វផ្សាយទៀត។ មរណភាពនៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ

2020 គឺជា waymark ទីបួន ដល់យើងមានពិចារណា

ហើយបន្ទាប់មកសំឡេងនៃក្នុងទីហោសថាន នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023

គឺជាទីបួនមួយ ហើយការរស់ឡើងវិញនៃឆ្នាំ 2024 គឺជាលេខបួនពីរ។

ការបំពេញតាមព្រះមស្តេសីទីបួនបី គឺជា Midnight Cry។

សញ្ញាសម្គាល់ព្រះមស្តេសីទីបួនបី គឺជា សម្បត្តិកណ្តាលអធុរគុរ

ទាំងអស់នេះមានកំណើតឡើង

ដើម្បីឲ្យមានសម្បត្តិសម្រាប់ក្នុងនាមនៃមានបន្ទូលតាមរយៈហោរា ដោយថា

«ចូរប្រាប់ដល់កូនស៊ីនស្រីយ៉ូនថា មើល សុតចេរបស់នាងយាងមករកនាង

ទ្រង់សុភាពរាបសា ហើយគង់លើលា និងលើកូនលា ជាកូននៃលា»។ ម៉ោង 21:4, 5។

ការព្យាករណ៍

ឱកូនស៊ីនស្រីយ៉ូនអើយ ចូរអរសប្បាយយ៉ាងខ្ពស់; ឱកូនស៊ីនស្រីយ៉ូនអើយ

ចូរស្រកែឡើងថា មើល សុតចេរបស់អ្នកយាងមករកអ្នកហើយ ទ្រង់សុចរិត

ហើយនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ; ទ្រង់ទន់ភ្នែក ហើយគង់លើលា គឺលើកូនលា

ដល់ជាកូនរបស់សត្វលា។ សាក្សី 9:9។

«បុរសឆ្មាំមុន ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសតាមរយៈព្យាករណ៍សាក្សីថា “ឱ កូនស៊ីនស្រីយ៉ូន

អើយ ចូរអរសប្បាយយ៉ាងខ្ពស់; ឱ កូនស៊ីនស្រីយ៉ូនអើយ ចូរស្រកែឡើងថា

មើល សុតចេរបស់អ្នកយាងមករកអ្នកហើយ ទ្រង់សុចរិត

ហើយនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ; ទ្រង់ទន់ភ្នែក ហើយគង់លើលា គឺលើកូនលា

ជាកូនរបស់លា” [សាក្សី 9:9] បុរសនិប្បក្សសិស្សស្រីបានដឹងថា

ព្រះគ្រីស្ទកំពុងយាងទៅរកការជំនុំជម្រះ និងសេចក្តីសុលាប

នោះពួកគេមិនអាចបំពេញព្រះបន្ទូលទំនាយនេះបានឡើយ។»

ដូចគ្នានេះដែរ មីល្លើរ និងសហការីរបស់គាត់ បានបំពេញទំនាយ

ហើយបានប្រកាសសារមួយ ដល់ការបំផុសគំនិតមានទុកជាមុនថា

នឹងត្រូវប្រកាសដល់ពិភពលោក ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចប្រកាសវាបានឡើយ បុរសនិប្បក្ស

កតហេនយល់ពេញលញ្ចៃអំពីទំនាយទាំងឡាយដែលបង្ហាញពីការខកចិត្តរបស់ពួកគេ
ហើយបង្ហាញសារមួយទៀតដែលត្រូវបុរកាសដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់
មុនពេលព្រះអម្ចាស់យ៉ាងមក។ សាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ត្រូវបានបុរកាសនៅក្នុងពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវ
ហើយបានសម្រេចចិត្តចងការដៃព្រះមានបំណងឱ្យសម្រេចតាមរយៈសារទាំងនោះ។”
The Great Controversy, 405.

ការយល់ច្រឡំនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
បានពាក់ព័ន្ធនឹងបុរកាសនៃការយាងចូលក្នុងយ៉ាងដ៏យូររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយក៏ដូចជាបុរកាសនៃការបុរកាសសារនៃការយំអធ្យាស្រន់ នៅឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។
មួយសិនបើប្អូនមិនប្អូនពាន់ ត្រូវបានទាមទារឱ្យយល់អំពី
«ទំនាយទាំងឡាយដែលបង្ហាញពីការខកចិត្តរបស់ពួកគេ»។ យ៉ូហាន ក្នុងវិវរណៈ 10
ត្រូវបានបុរកាសជាមុនថា សារនៃសៀវភៅក្នុង ដៃនឹងផ្តល់មើលទៅក្នុងមាត់របស់គាត់
នឹងបុរកាសយ៉ាងជោគជ័យ។

«យើងគ្មានអ្វីត្រូវខ្លាចអំពីអនាគតឡើយ លើកលែងតែថា
យើងនឹងក្លាយជាប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើង
និងសម្រេចក្នុងរឿងរបស់ទ្រង់ក្នុងបុរកាសស្តីពីអតីតកាលរបស់យើង»។ Life
Sketches, 196.

«ការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់» កាលពីអតីតកាល ត្រូវបានគំរោងឡើង
ក្នុងចំណោមអំពើនៃព្រះហឫទ័យដឹកនាំទៀតៗ
ថាជាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដែលហែនកំហុសមួយនៃក្នុងគ្នាខេត្តនោះ ពីព្រោះ មិនមែនជា
ការលុបបំបាត់សម្រាប់ពួកមីលីយ៉ាតឱ្យយល់ជាមុនអំពីការខកចិត្តរបស់ពួកគេទេ ដូចគ្នា
នឹងដល់មិនមែនជាការលុបបំបាត់សម្រាប់ពួកសិស្សឱ្យយល់អំពីធាតុទាំងអស់នៃការខកចិត្ត
របស់ពួកគេនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ បុរកាសនៃការបុរកាស «សម្រកែកណ្តាលអធ្យាស្រន់»
ត្រូវបានគំរោងអត្តសញ្ញាណថាជាពន្លឺដ៏ជាក់នោះ ដល់នាំទៅស្ថានសួគ៌
ហើយការនេះត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងនិមិត្តរូបដំបូងបំផុតរបស់ Ellen White។
មួយសិនបើប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់ ត្រូវតែយល់អំពីការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្ស
និងរបស់ពួកមីលីយ៉ាត។ ការបដិសេធពន្លឺនោះ គឺជាការផ្តាច់ចេញពីផ្លូវ។

«ពួកគេមានពន្លឺភ័យចង្អៀតមួយត្រូវបានដាក់នៅខាងក្រោយពួកគេ
នៃដើមផ្កា ហើយទេវតាមុនគេបានបុរកាសខ្លួនថា នោះគឺជា
“សម្រកែកណ្តាលអធ្យាស្រន់”។ ពន្លឺនេះបានបំភ្លឺពេញមួយបណ្តោយផ្កាទាំងមូល
ហើយបានផ្តល់ពន្លឺដល់ដើមរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេមើលឆ្ងល់។»

«បុរសនិប្រើពួកគេក្នុងក្រុមរបស់ខ្លួនឱ្យផ្តាច់ជាប់លើព្រះយេស៊ូវ
ដល់ស្ថានភាពនៃព្រះមុខពួកគេ ដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ទីក្រុង
នោះពួកគេមានសុភមង្គល។ ប៉ុន្តែភ្នែកម្នាក់នោះ អ្នកខ្មុលក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយហត់
ហើយនិយាយថា ទីក្រុងនោះនឹងរលាយបាត់ ហើយពួកគេបានរំពឹងថា
នឹងបានចូលទៅក្នុងវាមុននេះហើយ។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់លើកព្រះហស្តស្តាប់ដំបូងឡើងរបស់ទ្រង់ឡើង
ដើម្បីបើកទឹកចិត្តពួកគេ ហើយពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ មានពន្លឺមួយបញ្ចេញមក
ដល់លក់លើក្រុមអាននេះ ហើយពួកគេស្រែកឡើងថា “អាណិតណាស់!” អ្នកដទៃទៀតក៏ឮ
បានបដិសេធដោយបញ្ជាក់បញ្ជាក់ចំពោះពន្លឺដ៏ល្អនៃព្រះយេស៊ូវ។»

ហើយនិយាយថា
មិនមែនព្រះជាម្ចាស់ទេដែលបានដឹកនាំពួកគេចេញមកឆ្ងាយដល់ប៉ូណូណេ។
ពន្លឺនៃព្រះពុទ្ធក៏រលត់ហត់ទៅ
ទុកឲ្យជំងឺរបស់ពួកគេស្មើគ្នាទៅក្នុងសង្គមក្រីក្រដ៏ស្ងួតស្ងួតនិងទាំងស្រុង
ហើយពួកគេបានជំពប់ ដោយហត់បង់ការមើលឃើញទិសមុខ និងព្រះយេស៊ូវ
ហើយផ្តល់កម្លាំងឲ្យពួកគេ ចុះទៅក្នុងលោកខាងក្រោមដ៏ងងឹត និងអាក្រក់នោះ»។
Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ទិសមុខផ្សេងទៀតប្រហែលជា គឺជាសម្រាប់ក្រុមនៃពាក់កណ្តាលអធិបតី ដូចដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញជា
គំរូដោយការយាងចូលក្នុងយូសាឡឹមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ការស្រុកឡើងនៃពាក់កណ្តាលអធិបតី
មិនមែនគួរឲ្យមាននាមកដោយអំណះអំណាងជាសំខាន់នោះទេ
នោះបើជាសត្វតាងពីព្រះគម្ពីរច្បាស់លាស់ និងសម្រេចចុងក្រោយក៏ដោយ។
មានអំណាចមួយជុំវិញទៅជាមួយវា ដដែលកម្រិតព្រលឹង។ គុណការសង្គម
គុណការស្រួចមូលហេតុឡើយ។
នៃក្រុមឱកាសនៃការយាងចូលទីក្រុងយូសាឡឹមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ប្រជាជនដែលបានប្រមូលផ្តុំមកពីគ្រប់ទិសទីនៃស្រុកដើមប្រើកាន់បុណ្យ
បាននាំគ្នាទៅកាន់ក្នុងអូលីវ ហើយនៃពេលដែលពួកគេបានចូលរួមជាមួយហ្វូងមនុស្ស
សង្ខេបកំពុងអមដំណើរព្រះយេស៊ូវ ពួកគេបានទទួលការបំផុសចិត្តនៃម៉ោងនោះ
ហើយបានជួយបង្កើនសំឡេងស្រុកថា “មានពរហើយ
ព្រះអង្គគង់លើយាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់!” [Matthew 21:9.] ដូចគ្នានេះដែរ
ពួកមិនជឿដែលបាននាំគ្នាមកកាន់ការប្រជុំរបស់អូស្ត្រាលីនៃទីស្តុក—ខ្លះដោយចិត្ត
តចង់ដឹង ខ្លះគ្រាន់តែដើម្បីបិទអក—បានមានអារម្មណ៍ដល់អំណាចនៃការបញ្ចុះបញ្ចូល
ចូលដល់អមជាមួយសារថា “មើល! កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ!”» Spirit of
Prophecy, volume 4, 250, 251.

ដើម្បីបិទលាយជាព្រហ្មចារីមានបុរាណនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
តាមសង្គមក្រីក្របាច់ខាងទំនាយ
គួរតែឲ្យព្រហ្មចារីមានបុរាណទាំងនោះទទួលបានការខកចិត្តមួយ
ដែលជាលទ្ធផលនៃការចូលមកដល់រយៈពេលពន្លឺរបស់ពាក្យប្រែប្រួលដូចនោះ។
បើគ្មានបទពិសោធន៍នៃរយៈពេលពន្លឺទេ អ្នកមិនមែនជាព្រហ្មចារីមានបុរាណ
ឬជាព្រហ្មចារីល្អដូចឡើយ។

«រឿងប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់នៅក្នុង ម៉ាថាយ ២៥
ក៏បង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍របស់ប្រជាជនអាដរីនីស្តផងដែរ»។ The Great
Controversy, 393.

ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ព្រហ្មចារីដែលមានបុរាណនៅចុងចុងក្រោយ
គួរតែឆ្ងល់កាត់បទពិសោធន៍នៃការខកចិត្តមួយ ដែលស្របគ្នានឹងចុងទី 19 ខែមេសា
ឆ្នាំ 1844 ពីព្រោះបទពិសោធន៍ក្នុងរឿងប្រែប្រួលដូច
នោះគឺជាបទពិសោធន៍របស់មនុស្សសម័យនៃសិបបួនពាន់ឆ្នាំ
ដែលយូរឆ្នាំក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ កំណត់អត្តសញ្ញាណថា ជាព្រហ្មចារី។

អ្នកទាំងនេះហើយដែលមិនបានស្រាវជ្រាវជាមួយស្មោះត្រង់ឡើយ
ពីព្រោះពួកគេជាព្រហ្មចារី។ អ្នកទាំងនេះហើយដែលដើរតាមកូនចៀមទៅគ្រប់ទីក

នូវដៃដៃព្រះអង្គយាងទៅ។
ពួកគេត្រូវបានប្រទានលោកៈចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ
ដើម្បីបិទផលដ៏បូជាឲ្យដល់ព្រះ និងដល់កូនចៀម។ វិវរណៈ 14:4

តើមានព្រះបន្ទូលប្រៀបប្រដូចរបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុន្មាន
ដដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ដោយផ្ទាល់ និងយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា
បានសម្រេចពិតប្រាកដតាមអក្សរទាំងស្រុង?
ព្រះបន្ទូលប្រៀបប្រដូចទាំងអស់នឹងត្រូវសម្រេចពិតប្រាកដតាមអក្សរទាំងស្រុង ប៉ុន្តែតែ
ព្រះបន្ទូលប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីដប្រាប់នាក់ ត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងជាក់លាក់ថា
បានសម្រេចនៅក្នុងអតីតកាល និងនៅក្នុងអនាគត «តាមអក្សរទាំងស្រុង»។
វាត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងទេវតាទីបី
ដដែលត្រូវបានបន្តជាសច្ចក្រឹត្យសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន ចាប់ពីឆ្នាំ 1844 តទៅ
រហូតដល់មីកាអាលែកុរោកឈរ និងរយៈពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សត្រូវបិទបញ្ចប់។

«ខ្ញុំត្រូវបានតែត្រូវបានយោងទៅកាន់ប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីដប្រាប់នាក់
ដដែលក្នុងចំណោមនោះ ប៉ុន្តែមានបុរាណប្បវត្តន៍ ហើយបុរាណប្បវត្តន៍ដ៏ល្អទៅ។
ប្រៀបប្រដូចនេះ បានសម្រេចហើយ និងនឹងសម្រេចតាមអក្សរគ្រប់បុរាណ
ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសសម្រាប់សម័យនេះ ហើយ ដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាបានសម្រេចហើយ និងនឹងបន្តជាសច្ចក្រឹត្យសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃកាលវេលា»។ Review and Herald, August 19, 1890.

រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់ ឧទាហរណ៍ថាអំពីសុភវិញ្ញាណទាំងដប់
គឺជាសច្ចក្រឹត្យសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
ហើយសំឡេងហៅទៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវនឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេចមុតងទៀត
តាមពុយញ្ញជនៈគ្រប់បុរាណ។

«មានលោកិយមួយដដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងអំពើអាក្រក់ ក្នុងការបោះបង្គោល
និងការភាន់ច្រឡំ
នៅក្នុងរូបសម្បទានស្រដៀងគ្នាជាមួយពិតប្រាកដ—កំពុងដកេលក់ ដកេលក់។
តើអ្នកណាខ្វល់កំពុងមានការឈឺចាប់ក្នុងពរលឹង
ដើម្បីបិទផលដ៏បូជាឲ្យដល់ព្រះ? តើសំឡេងណាអាចឈានដល់ពួកគេ?
ចិត្តរបស់ខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅឯអនាគត នៅពេលដែលសញ្ញានឹងត្រូវបានប្រកាសថាៈ
“មើល កូនកំលោះមកហើយ; ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ”។
ប៉ុន្តែមនុស្សខ្វល់នឹងបានពន្យារពេលក្នុងការយកបុរាណ
ដើម្បីបំពេញចុងក្រោយរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយយឺតពេលពេក
ទើបពួកគេនឹងរកឃើញថា ចរិតលក្ខណៈ ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបុរាណនោះ
មិនអាចផ្ទេរពីមុនាក់ទៅមុនាក់បានឡើយ»។ Review and Herald, February 11, 1896.

សម្រេចនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់បន្ទាប់នៃលើសនៃផុតកេ
ក្នុងចលនារបស់មួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់។
សញ្ញាសម្គាល់នោះត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងការបៀតបៀន
ដដែលចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងអ្នកសម្លោះគ្នា មុនចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។
ការបៀតបៀននោះមានទាំងខាងក្រៅ និងខាងក្នុង
ហើយការបៀតបៀនខាងក្នុងនោះរួមបញ្ចូលនូវនិមិត្តសញ្ញាពីរដៃខុសដាច់ពីគ្នា
មួយក្នុងចំណោមនិមិត្តសញ្ញាទាំងនោះគឺ យូដាស ហើយមួយទៀតគឺ កុរុមសានហឌើន។

ផលរសញ្ញាមស្ដេសីទី៩ គឺជាការកុបត់សម្រាប់បុរាណសាមសិបដុំ

បន្ទាប់មក ពាក្យដដែលនិយាយដោយយេស៊ូ ហៅ ក៏បានសម្រេចជាពិត
ដោយថា៖ «ហើយពួកគេបានយកបុរាណសាមសិបដុំ គឺជាតម្កល់នៃព្រះអង្គ
ដែលត្រូវបានកំណត់តម្កល់ដោយពួកគេចង់រើសអើង;
ហើយបានឲ្យបុរាណសាមសិបដុំរបស់ជាងស្ដេសី
ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្កគាប់ដល់ខ្ញុំ»។ ម៉ាថាយ 27:9, 10.

ការព្យាករណ៍

ខ្ញុំក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា បើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា
សូមឲ្យយល់នូវរបស់ខ្ញុំមកខ្ញុំចុះ; ប៉ុន្តែបើមិនដូច្នោះទេ ចូរទុកទៅ។ ដូច្នេះ
ពួកគេក៏ចូលរួមបុរាណសាមសិបដុំជាយូររបស់ខ្ញុំ។
រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរបោះវាទៅឲ្យជាងស្ដេសីចុះ៖
ជាតម្កល់ដែលត្រូវបានកំណត់តម្កល់ដោយពួកគេចង់រើសអើង។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំក៏យកបុរាណសាមសិបដុំនោះ
បោះទៅឲ្យជាងស្ដេសីនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះយេស៊ូ។ សាការី ១១:១២, ១៣។

ការកុបត់របស់យូដាសតំណាងឲ្យការកុបត់របស់បូជាចារុយក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម ពីព្រោះលេខ ៣០
តំណាងឲ្យអាយុរបស់បូជាចារុយ។ បូជាចារុយទាំងឡាយ ដែលក៏ជាពួកលើផងដែរ
ត្រូវបានសំអាតឲ្យបរិសុទ្ធដូចជាមាស និងបាក់ ដោយព្រះរាជទូតនៃចេក្ដីសញ្ញា។ បុរាណ
សាមសិបដុំរបស់យូដាសតំណាងឲ្យការជម្រះបោសសំអាតបូជាចារុយក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម
ហប់ថ្មដៃអាទិត្យ ទោះបីយូដាសស្ថាបនាមុនការឆ្លងបន្ទាត់ក្រុង ក៏នៅតែដោយដៃដដែល។
យូដាសមិនមែនជានិមិត្តរូបរបស់ក្រុមសាសនាហេដ្ឋីនទេ គាត់ជានិមិត្តរូបរបស់អ្នកមុន
ដែលត្រូវបានគេកត់ថាស្ថិតក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ក្នុងនាមជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកក៏ជាសិស្សនៃការចាក់បុរេដេតាំងរបស់ព្រះយេស៊ូដែរ។
ការចាក់បុរេដេតាំងនៃពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជម្រុជទឹក
បានផ្តល់បុគ្គលនាមរបស់ព្រះយេស៊ូទៅជា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ពីព្រោះ "គ្រីស្ទ"
មានន័យថា—ព្រះអង្គដែលត្រូវបានចាក់បុរេដេតាំង។ ដូច្នេះ
ព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គបានផ្តល់បុគ្គល ព្រោះនៃពេលនោះ
ព្រះអង្គត្រូវបញ្ចេញជាសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយសប្តាហ៍
ហើយនិមិត្តរូបនៃខ្លួនមួយនៃនាគន៍នាមសេចក្ដីសញ្ញា
គឺជាការផ្តល់បុគ្គលនោះ។
ព្រះយេស៊ូត្រូវបានចាក់បុរេដេតាំងដោយអំណាចនៃពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជម្រុជទឹក។
ការផ្ទេរជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មានន័យថា
អ្នកជាសិស្សនៃបុណ្យជម្រុជទឹករបស់ព្រះអង្គ។
គឺនៃពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជម្រុជទឹកនោះហើយ
ដែលព្រះអង្គត្រូវបានចាក់បុរេដេតាំងដោយអំណាច។ សេចក្ដីថ្លៃថ្នូររបស់ពេញសេចក្ដីនៅក្នុង
ម៉ាថាយ 16:18 ត្រូវបានស្ថាបនានៅក្នុងពិភពគ្រីស្ទគ្រីស្ទថាជា
"សេចក្ដីសាវ័ត្រគ្រីស្ទ"។
នេះគឺជាបុរាណបទដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ការពិភាក្សាក្នុងចំណោមអ្នកគ្រីស្ទ
និងអ្នកបុរាណ ជាទូទៅ ការពិភាក្សារបស់អ្នកគ្រីស្ទ និងអ្នកបុរាណ
តែងតែកំណត់អត្ថបទនៃអ្វីមួយដែលមានសារៈសំខាន់
ឬបុរាណជាមានតម្លៃសំខាន់តិចតួច ប៉ុន្តែចំណុចនៃតែងតែដដែល គឺថា

សាសនាគ្រីស្ទនិយមថា នៅពេលព្រះយេស៊ូគ្រូប្រោសចាក់បុរេដាង
ព្រះអង្គក៏បានក្លាយជាព្រះមេស៊ីនៃពេលនោះ។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ប៉ុន្មានអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំជាអ្នកណា?
ហើយស៊ីម៉ូន ពាក្យស បានឆ្លើយទូលថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ម៉ាថាយ 16:15, 16.

ឈ្មោះដើមរបស់ពាក្យសបានបង្ហាញសេចក្តីពិតនេះយ៉ាងច្បាស់ ពីព្រោះ ស៊ីម៉ូន
ហេយម៉ូណា មានន័យថា «អ្នកដដែលៗសារបស់សត្វព្យាបាល»
ដដែលជាសារនៃពិធីបុណ្យយុទ្ធមុខទឹករបស់ទ្រង់។ ពិធីបុណ្យយុទ្ធមុខទឹករបស់ទ្រង់ស្របគ្នានឹង
9/11

ហើយយូដាសតំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលនៅពេលណាមួយបានប្រកាសថាយល់ដឹងអំពី
9/11 ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បង្ហាញខ្លួននៅតាមដំណើរ។
យូដាសមិនមែនជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាហេដ្ឋីនទេ
ពីព្រោះពួកគេតែងតែឲ្យពួកជំនុំអាដវីនទីស្តចុងទីបំផុតនៃឡាវឌីស។
យូដាសបានផ្តល់សក្ខីភាពមួយសម្រាប់សាសនាហេដ្ឋីន
ប៉ុន្តែនិមិត្តសញ្ញានៃការបោះបង់របស់សាសនាហេដ្ឋីន ខុសពីការបោះបង់យូដាស។
ការបោះបង់របស់សាសនាហេដ្ឋីនគ្រូប្រោសបង្ហាញនៅក្នុងស៊ីប៊ីនខាងក្រោម។

«ខ្ញុំបានប្រមូលសំណើរបស់ខ្ញុំ ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមដំណើររបស់យើង។
នៅតាមផ្លូវ យើងបានជួបការប្រជុំពីរលើកនៅ Orange ហើយមានភស្តុតាងថា
ក្រុមជំនុំបានទទួលផលប្រយោជន៍ និងការលើកទឹកចិត្ត។ យើងខ្លួនឯងក៏បានទទួល
ការសរសើរយូរិញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ផងដែរ។ យប់នោះ
ខ្ញុំបានស៊ីប៊ីនថា ខ្ញុំនៅ Battle Creek
កំពុងសម្លឹងមើលចេញតាមកញ្ចក់ចំហៀងទ្វារ
ហើយឃើញមនុស្សមួយក្រុមកំពុងដើរឡើងមកកាន់ផ្ទះ ជាគូៗ។
ពួកគេមើលទៅត្រង់ និងមានចិត្តមុតមាំ។ ខ្ញុំស្គាល់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់
ហើយបានបរិច្ចាគប្រទេសបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវដើម្បីទទួលពួកគេ ប៉ុន្តែគិតថា
ខ្ញុំគួរមើលមុតនេះទៀត។ ទិដ្ឋភាពបានផ្តល់សក្ខីភាព។ ឥឡូវនេះ
ក្រុមនោះមានរូបរាងដូចជាក្រុមដង្កូវរបស់សាសនាគ្រីស្ទនិក។
ម្នាក់កាន់ឈើឆ្ការនៅក្នុងដៃ ម្នាក់ទៀតកាន់ដើមអំពៅ។
ហើយនៅពេលពួកគេចូលមកជិត អ្នកដដែលៗកាន់ដើមអំពៅបានគូសដាវដង្កូវឡើងផ្ទុះ
ដោយនិយាយបីដងថា៖ ‘ផ្ទះនេះគ្រូប្រោសហាមឃាត់។ ទ្រព្យសម្បត្តិគ្រូប្រោសប្រើប្រាស់។
ពួកគេបាននិយាយប្រាប់នឹងសណ្តាប់ធ្នាប់ដ៏បរិសុទ្ធជាមួយយើង។’
ភ័យស្ងួតស្ងួតបានចាប់យកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានរត់កាត់តាមផ្ទះ
ចេញតាមទ្វារខាងជើង ហើយឃើញខ្លួនឯងស្ថិតនៅកណ្តាលមនុស្សមួយក្រុម
ដែលមានខ្លះជាមនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់
ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនហ៊ាននិយាយពាក្យមួយម៉ាត់ទៅកាន់ពួកគេទេ
ព្រោះខ្លាចគ្រូប្រោសបង្ហាញ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមរកកន្លែងស្ងៀមស្ងាត់មួយ
ដែលខ្ញុំអាចយំ និងអធិស្ឋានបាន
ដោយមិនជួបនឹងភ្នែកនៃព្រះពេញដោយការចង់ដឹងចង់យល់
និងសម្លឹងសួររករឿង មិនថាខ្ញុំបរិច្ចាគណ៍ដោយ។
ខ្ញុំបាននិយាយឡើងញឹកញាប់ថា៖ ‘បើខ្ញុំអាចយល់រឿងនេះបាន!
បើពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបាននិយាយអី ឬបានជួបអី!’»

«ខ្ញុំបានឃើញ ហើយអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង
ខណៈដែលខ្ញុំឮឃើញទូរព័ត៌មានមុនបុគ្គលិករបស់យើងត្រូវបានបំបែក។
ខ្ញុំបានឮយាយាមអានមើលពីទឹកមុខរបស់អ្នកដទៃនៅជុំវិញខ្ញុំ
ថាគឺមានការអាណិតអាសូរ ឬការសោកស្តាយចំពោះខ្ញុំឬទេ
ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ទឹកមុខរបស់មនុស្សជាច្រើននាក់ ដែលខ្ញុំគិតថា
ពួកគេនឹងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ហើយល្អដល់ខ្ញុំ បុរសនិយាយមកមើលខ្ញុំថា
អ្នកដទៃនឹងសង្កេតឃើញពួកគេ។ ខ្ញុំបានឮយាយាមមកដល់
ដើម្បីបិទចេញពីហ្វូងមនុស្ស ប៉ុន្តែពេលឃើញថា ខ្ញុំត្រូវបានគេចោមមើល
ខ្ញុំក៏លាក់បំណងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមយំឮ ហើយនិយាយថា៖
“បុរសនិយាយមកកាន់ខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះថា ខ្ញុំបានឮអ្វី
ឬខ្ញុំបាននិយាយអ្វី!” បុគ្គលិករបស់ខ្ញុំ ដែលកំពុងដក់លើគ្រឿង
នៅក្នុងបន្ទប់ដដែលនោះ បានឮខ្ញុំយំឮ ហើយបានដាស់ខ្ញុំឡើង។
ខ្លួនយំរបស់ខ្ញុំស្រើមដោយទឹកភ្នែក
ហើយសេចក្តីសោកសៅដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយបានគូបសង្កត់លើពាក្យរបស់ខ្ញុំ»។
Testimonies, volume 1, 577, 578.

ការអនុវត្តគោលការណ៍ដែលថា ពួកហោរាបាននិយាយអំពីចុងចុងក្រោយ
ច្រើនជាងចុងដៃដែលពួកគេរស់នៅ នាំឲ្យកើតមានសំណួរមួយដ៏មហាគួរឲ្យកោតខ្លាចស
ម្រាប់មេដឹកនាំនៃព្រះវិហារអាដ្យាយូទីស្តចុងទីបុរាណ។ បងស៊ី White បាន «ប្រមូលរួម»
«សំណេរ» របស់នាង ហើយបានចាប់ផ្តើមដំណើរការគ្រប់គ្រងនៅ Battle Creek វិញ។
នៅពេលនោះ Battle Creek គឺជាប្រទេសដ៏ថ្មីចុងក្រោយ ដូចជា Tacoma Park នៅស្រុកចុងនៃ
ឬដូចជា Jerusalem ក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ។
នាងបានប្រមូលសំណេររបស់នាងសម្រាប់ដំណើរនោះ បន្ទាប់ពីនាងបានលើកឡើងអំពីការ
តស៊ូមួយដែលនាងបានកំពុងមានទាក់ទងនឹងសំណេររបស់នាង។ បរិបទនៃបរិបទរបស់នាង
គឺអំពីសំណេររបស់នាង។ ការតស៊ូនោះបានកើតឡើងនៅក្នុងទីក្រុង Wright។

«កាលដែលយើងនៅក្នុង Wright នោះ យើងបានផ្សព្វផ្សាយសាសនាសរសេររបស់ខ្ញុំសម្រាប់
លេខ 11 ទៅកាន់ការិយាល័យបោះពុម្ពផ្សាយ
ហើយខ្ញុំបានប្រើប្រាស់សូទ័រវិទ្យាពេលនោះ នៅពេលមិននៅក្នុងការប្រជុំ
ដើម្បីសរសេរសម្រាប់ លេខ 12។ កម្រិតរបស់ខ្ញុំ ទាំងផ្នែកនៃការ
និងផ្នែកនៃចិត្តគំនិត ត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងខ្លាំង
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងសម្រាប់ពួកជំនុំនៅ Wright។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
ខ្ញុំគួរតែសោតសម្រាក
ប៉ុន្តែមិនអាចឃើញឱកាសណាមួយសម្រាប់ការបន្តបន្ទាប់បានឡើយ។
ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បុរាណដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃក្នុងមួយសប្តាហ៍
ហើយបានសរសេរទំព័រជាច្រើននៃក្បួនខ្លីភាពផ្ទាល់ខ្លួន។
បន្ទុកចំពោះព្រលឹងទាំងឡាយស្ថិតនៅលើខ្ញុំ
ហើយទំនួលខុសត្រូវដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងណាស់
បានផ្ទុយឲ្យខ្ញុំអាចគង់បានតែប៉ុន្មានម៉ោងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយប៉ារ៉ា»។

«កាលដែលខ្ញុំកំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការនិយាយ និងការសរសេរដូចនេះ
ខ្ញុំបានទទួលលិខិតជាច្រើនពី Battle Creek ដែលមានលក្ខណៈបង្កអាក្រក់ចិត្ត។
នៅពេលខ្ញុំអានវា
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សោកស្តាយទន់ខ្សោយក្នុងវិញ្ញាណយ៉ាងមិនអាចពិពណ៌នាបាន
រហូតដល់ជាទុក្ខខន្តានចិត្ត»។

ដល់ហាក់ដូចជាជឿជាក់មុនលំដាប់ដំបូងរបស់ខ្ញុំស្តីពីកម្រិតមួយរយៈខ្លី។
អស់រយៈពេលបីរយប់ ខ្ញុំស្តាប់ទំនើបមិនមានដកស្រង់ទេ។ គំនិតរបស់ខ្ញុំរក្សាបាននូវខ្លាច
និងច្បាប់ច្បាប់។

ខ្ញុំបានលាក់អាវមុមរំលងរបស់ខ្ញុំឲ្យមានលុបបំបាត់តាមដល់ខ្ញុំអាចជឿបាន
ពីស្តាយរបស់ខ្ញុំ និងពីគ្រួសារដែលពេញដោយការអាណិតអាសូរ
ដល់យើងសុំនាក់នៅជាមួយ។ គុណនរណាម្នាក់បានដឹងអំពីការតស៊ូ
ឬបន្ទុកនៃចិត្តរបស់ខ្ញុំទេ
ខណៈដែលខ្ញុំបានរួមជាមួយគ្រួសារនោះក្នុងការថ្វាយបង្គំតំណែងរឿង និងពេលល្ងាច
ហើយបានព្យាយាមដាក់បន្ទុករបស់ខ្ញុំលើព្រះអង្គគង់អស្ចារ្យដល់ទូទាំងបន្ទុកទាំង
ឡាយ។ ប៉ុន្តែស្រេចក្តីអធិស្ឋានទូលសូមរបស់ខ្ញុំបានចេញពីចិត្តក្នុងស្រែករំលោភបំផ្លាញ
លក្ខណៈនៃសេចក្តីរំលោភទេនា ហើយការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំបានបំបែកហាក់
និងមិនជាប់លាប់ ដោយសារតែទុកខ្លួនស្រែកដល់មិនអាចគ្រប់គ្រងបាន។
ឈាមមានសុទ្ធាងទៅក្នុងខ្ញុំ ជាញឹកញាប់បណ្តាលឲ្យខ្ញុំរង់ចាំ និងជិតខ្លួន។
ខ្ញុំហូរឈាមច្រមុះជាញឹកញាប់ ជាពិសេសបន្ទាប់ពីខិតខំប្រឹងប្រែងសរសេរ។
ខ្ញុំរក្សាបានបង្កប់នូវការសរសេររបស់ខ្ញុំមួយឡើង
ប៉ុន្តែមិនអាចដោះបន្ទុកនៃការព្យាយាមសរសេរ
និងការទទួលខុសត្រូវដែលស្ថិតលើខ្ញុំចេញបានឡើយ ពីព្រោះខ្ញុំបានដឹងថា
ខ្ញុំមានសក្តិខិតមុមសម្រាប់អ្នកដទៃ
ដល់ខ្ញុំមិនអាចនាំយកទៅបង្ហាញដល់ពួកគេបាន។»

«ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយទៀត ដល់ជូនដំណឹងឱ្យខ្ញុំដឹងថា គយល់ថា
គួរពន្យារពេលការបោះពុម្ពពេលខែ ១១ ទុកសិន រហូតដល់ខ្ញុំអាចសរសេរចេញនូវអ្វីដែល
បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំទាក់ទងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រសុខភាព
ពីព្រោះអ្នកដទៃទទួលបានបន្ទុកការងារនោះ កំពុងខ្វះខាតមធ្យោបាយយ៉ាងខ្លាំង
ហើយរក្សាការឥទ្ធិពលនៃសក្តិខិតមុមរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីជំរុញបងប្អូន។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំ
បានសរសេរចេញមួយភាគនៃអ្វីដែលបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំទាក់ទងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រនោះ
ប៉ុន្តែមិនអាចសរសេរប្រធានបទទាំងមូលចេញបានទេ
ពីព្រោះឈាមសង្កត់ឡើងទៅក្នុងខ្លួន។ បុរសនិយាយខ្ញុំបានគិតថា លេខ ១២
នឹងរក្សាពន្យារពេលយូរយ៉ាងនេះ នោះខ្ញុំមិននឹងផ្សព្វផ្សាយកែតម្រូវនោះ
ដល់មាននៅក្នុងលេខ ១១ នោះឡើយ។ ខ្ញុំបានគិតថា បន្ទាប់ពីសម្រាកពីរបីថ្ងៃ
ខ្ញុំនឹងអាចបន្តការសរសេររបស់ខ្ញុំឡើងវិញបាន។ ប៉ុន្តែ
ដល់សេចក្តីទុកខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានយល់ឃើញថា
សុខភាពនៃខ្លួនរបស់ខ្ញុំ បានផ្ទុកឱ្យខ្ញុំមិនអាចសរសេរបានឡើយ។
គំនិតនៃការសរសេរសក្តិខិតមុម ទាំងដទៃទៅ ឬជាផ្ទាល់ខ្លួន រក្សាបានបោះបង់ចោល
ហើយខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីរំលោភទេនាជានិច្ច
ពីព្រោះខ្ញុំមិនអាចសរសេរទាំងនោះបាន។»

«ក្នុងសុខភាពនៃអ្វីៗទាំងនេះ គេបានសម្រេចថា យើងនឹងរៀបចំនៅ Battle Creek
វិញ ហើយនោះទើបនោះ ខណៈដែលផ្តល់ទាំងឡាយស្ថិតក្នុងសភាពល្អបំផុត
និងខូចខាតរៀងរៀង ហើយថា ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់លេខ 12 នៅទីនោះ។
ស្តាយរបស់ខ្ញុំមានបំណងយ៉ាងខ្លាំងចង់បង្កើនបងប្អូនរបស់គាត់នៅ Battle Creek
ហើយនិយាយជាមួយពួកគេ
និងអរសប្បាយជាមួយពួកគេក្នុងកិច្ចការដល់ព្រះកំពុងផ្ទុកសម្រាប់គាត់។
ខ្ញុំបានប្រមូលសំណើរបស់ខ្ញុំ ហើយយើងបានចេញដំណើររបស់យើង។ ...»

នៅក្នុងគុកចុងក្រោយ ការដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist
ដល់គ្រូបង្រៀនគំណាងថាជា Battle Creek និងពួកអ្នកដទៃនានា «សុគាល់យ៉ាងច្បាស់»
បានប្រទេសជាតិប្រទេសដង្កោបែបកាតូលិក។ ការដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist
បានប្រទេសជាតិប្រទេសដង្កោបែបកាតូលិក។ ក្នុងស៊ុបស៊ី ពួកគេបានមក «ពីរនាក់ម្នាក់»
មុនគេបានដើរត្រង់ មុនគេទៀតបានឈរត្រង់។ ពួកគេបានគូររង្វង់ជុំវិញផ្ទះ
ហើយបានប្រកាសបីដងថា «ផ្ទះនេះគ្រូបង្រៀនហាមឃាត់។ ទ្រព្យសម្បត្តិគ្រូបង្រៀនប្រើប្រាស់
ពួកគេបាននិយាយប្រឆាំងនឹងលំដាប់ដំបូងបំផុតរបស់យើង»។ តើ «ទ្រព្យសម្បត្តិ»
នៅក្នុង «ផ្ទះ» ដល់មេដឹកនាំកាតូលិកនៃ Battle Creek បាន «ប្រើប្រាស់» នោះ ជាអ្វី? តើ
«លំដាប់ដំបូងបំផុត» ណាមួយរបស់ពួកវិហារកាតូលិក ដល់គ្រូបង្រៀន «និយាយប្រឆាំង» នោះ
ជាអ្វី?

ដោយឡែកទៀត សំណួរអាចគ្រូបង្រៀនសួរថា
«តើនិកាយណាមួយនៃសាសនាកាតូលិកបាននាំមុខក្នុងការសិទ្ធិស្ម័គ្រចិត្តឡើយ?»
ការសិទ្ធិស្ម័គ្រចិត្តបានចាប់ផ្តើមដោយនិកាយដូមីនីកាំង
មុនពេលនិកាយយស៊ើយអ៊ីតបានលេចឡើងក្នុងបុរេត្រីស្តូស្តូ
ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីពួកគេបានចូលរួមហើយ
ពួកគេបានក្លាយជានិកាយដល់គំនិតយ៉ាងខ្លាំងដល់អំពើហើយហើយ នឹងការបង្កើនឈ្មោះ។

នៅទូទាំងពិភពគ្រីស្ទសាសនា
ពួកគេបានគ្រូបង្រៀនគំរាមកំហែងដោយសត្រូវដ៏ខ្លាំងក្លា។
បន្ទាប់ពីជ័យជម្នះដ៏ប្លែកៗនៃការកែប្រែសាសនាបានក្នុងផ្នែកនេះ
រួមមានក្រៅពីកម្ពុជាផងដែរ ដោយសង្ឃឹមថានឹងសម្រេចការបំផុសឡើង។
នៅពេលនេះ គណៈយស៊ើយគ្រូបង្រៀនបង្កើតឡើង
ដល់ជាជើងឯកនៃសាសនាប៉ាបដ៏សាហាវហើយហើយបំផុត ឥតសុចរិតបំផុត
និងមានអំណាចបំផុតក្នុងចំណោមទាំងអស់។ ដាច់ខាតពីចំណងនានានៅលើផែនដី
និងផលប្រយោជន៍របស់មនុស្ស
ស្ថាប័នចំពោះការទាមទាររបស់សេចក្តីសុឡាញ់តាមធម្មជាតិ ទាំងហេតុផល
និងមនសិការគ្រូបង្រៀនបំបិទស្លៀកស្លាត់ទាំងស្រុង ពួកគេមិនសុគាល់ច្បាប់ណាមួយ
ឬចំណងណាមួយ ក្រៅពីច្បាប់ និងចំណងរបស់គណៈរបស់ខ្លួន
ហើយមិនសុគាល់កាតព្វកិច្ចណាមួយ ក្រៅពីការពង្រីកអំណាចរបស់វា។ ដំណឹងល្អរបស់ពួក
គេគឺស្រុកអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកកាន់តាមរបស់ពួកអង្គបុរេមុខនឹងគ្រូបង្រៀនថ្មី
និងស្វ័យនឹងទុកខ្លួនលំហក់ ដោយមិនតក់ស្លុតចំពោះភាពគួរជាក់ ភាពយុលាន
ការនឿយហត់ និងភាពក្រីក្រ
ដើម្បីបំបិទតម្រូវឱ្យដឹងថាតើសេចក្តីពិតនៃចំពោះមុខឧបករណ៍ទាហានមុម
គុកងងឹត និងបង្កគោលដៅ។ ដើម្បីបំបិទស្វ័យនឹងកម្ពុជាទាំងនេះ
លទ្ធផលស្លេកបានបំផុសឱ្យអ្នកដទៃតាមរបស់វាមានចិត្តគំនិតយ៉ាងដង្កូវ
ដល់អាចឱ្យពួកគេស្មើគ្នានឹងគ្រូបង្រៀនថ្មីនាក់ដូចគ្នា
ហើយប្រឆាំងនឹងអំណាចនៃសេចក្តីពិតដោយគ្រប់អាវុធនៃការបោះបញ្ចេញទោស។
សម្រាប់ពួកគេ គ្មានឧក្រិដ្ឋកម្មណាមួយធំពេកដល់មិនអាចប្រើវិធានឡើយ
គ្មានការបោះបញ្ចេញទោសណាមួយចំពោះទាហានពេកដល់មិនអាចអនុវត្តបានឡើយ
ហើយគ្មានការក្តៅបន្ទុកណាមួយពិបាកពេកដល់មិនអាចសន្មតយកបានឡើយ។
ទោះបីបានបញ្ចេញចំពោះភាពក្រីក្រនិងភាពរាបទាបជារៀងរហូតក៏ដោយ
គោលបំណងដល់ពួកគេបានខិតខំគ្រោងទុក ដើម្បីបំបិទស្វ័យនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ
និងអំណាច ដើម្បីបំបិទស្វ័យនឹងក្នុងការផ្តល់លំហូរស្មើគ្នា។

និងការសុដារឡើងវិញនូវអធិបតយេយ្យភាពរបស់សម្តេចប៉ាប។

«នៅពេលដែលពួកគេលេចមុខក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអង្គការរបស់ខ្លួន
ពួកគេហែស្តង់ដារក្នុងការកែច្នៃសភាពដូចជាអនុកបរិសុទ្ធនៃ
ទៅស្របនឹងទុក្ខនៃពន្ធនាគារ និងមនុស្សធម៌ បម្រើដល់អនុករណី និងអនុកក្រុម
បុរាណបាតនៃបង្កើនភាពយោធន៍ ហើយកាន់នាមដ៏សុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវ
ដែលបានយាងទៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃផ្ទៃដីនេះ។
ប៉ុន្តែតែងតែរកឃើញមានការរំលោភបំពានដល់គោលការណ៍នេះ
គោលបំណងនៃការកែច្នៃដោយឧក្រិដ្ឋកម្មបំផុត និងសាហាវបំផុត
ជាញឹកញាប់ត្រូវបានលាក់បាំង។ វាជាគោលការណ៍មូលដ្ឋានមួយរបស់អង្គការនេះថា
គោលដៅនៃការកែច្នៃដោយឧក្រិដ្ឋកម្មមានភាពគួរឱ្យក្រហម។ តាមក្រុមនេះ ការភូតកុហក ការលួច
ការផ្តល់សក្ខីកម្មមកលើក្នុងការកែច្នៃ ការផ្ទុះយោធន៍
មិនគួរឱ្យអោយចងក្រងនៃទោសបាបបំណុលនេះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងគួរឱ្យសរសើរផង
នូវពេលវេលាដែលបម្រើដល់ផលបុរេនៃសាសនាចក្រ។
ក្រោមការក្នុងនៃខ្លួនផ្ទាល់
ពួកយើងស្នើសុំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរទៅក្នុងមុខតំណែងរបស់
ក្រុមនេះឱ្យបានរហ័សក្នុងរយៈពេលដ៏ស្របគ្នា
ហើយក៏ណែនាំគោលនយោបាយរបស់ជាតិនានា។
ពួកគេហែស្តង់ដារក្នុងការបម្រើដល់មីស៊ីយេនរូបិយប័ណ្ណរបស់ខ្លួន។
ពួកគេហែស្តង់ដារក្នុងការបម្រើដល់មីស៊ីយេនរូបិយប័ណ្ណ និងពួកអភិជន
ហើយបង្កើនសាសនាសម្រាប់បុរាណបាតនៃទំនៀមទម្លាប់ និងពួកអភិជន
ត្រូវបានទាញនាំឱ្យចូលក្នុងការប្រតិបត្តិការបែបបែប។ ភាពអធិកអធម
និងការគាំទ្របង្កើនការរំលោភបំពាននៃការរំលោភបំពានប្រឆាំង
ត្រូវបានយកមកប្រើដើម្បីបំបាត់គំនិត ហើយផ្ទុះឱ្យមានការស្រមៃស្រមៃឡើងវិញ
និងជាប់ចិត្ត ហើយដោយឥតគិតថ្លៃ សេរីភាពនៃបុព្វបុរសទាំងឡាយបានខិតខំ
និងបានរុញច្រានដើម្បីទទួលបាន ត្រូវបានកូនចៅក្របត។
ពួកយើងស្នើសុំឱ្យមានការស្វែងយល់យ៉ាងឆាប់រហ័សទូទាំងអឺរ៉ុប
ហើយគ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេទៅ
មានការរស់ឡើងវិញនៃសាសនាប៉ាបតាមមកជានិច្ច។»

ដើម្បីផ្តល់អំណាចកាន់តែច្រើនដល់ពួកគេ មានការចេញព្រះរាជបញ្ជាជាមួយ
ដើម្បីបិទការសិល្បៈអង្គការសាសនាឡើងវិញ។
ទោះបីជាមានការខូចខាតដល់អធិបតយេយ្យភាពនៃមនុស្សមានចំពោះវា
សូម្បីតែក្នុងបណ្តាបុរេសាសនាស្ថិតក៏ដោយ
តុលាការដ៏គួរឱ្យរន្ធត់នេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញដោយអនុកគ្រប់គ្រងប៉ាប
ហើយអំពើហិង្សាទាំងឡាយដែលគួរឱ្យរន្ធត់បំផុតនឹងអាចទុក្ខរន្ធត់បំផុត
ក៏ត្រូវបានផ្ទុះឡើងមុតងទៀតនៃក្នុងគុកសម្លាប់រស់។
នៅក្នុងបុរេសាសនាដ៏ច្រើន មនុស្សរាប់ពាន់គុណនឹងរាប់ពាន់នាក់
ដែលជាមនុស្សល្អបំផុតនៃជាតិ ជាមនុស្សសុទ្ធនៃ និងចូលចិត្តបំផុត
ជាមនុស្សមានបញ្ញា និងទទួលបានការអប់រំខ្ពស់បំផុត ជាគ្រូគង់រាល់ដល់សម្លោះគ្រង
និងលះបង់ ជាពលរដ្ឋបង្កើនសុភមង្គលយោធន៍ និងសុរាជ្យជាតិ
ជាអនុកបុរាណបាតនៃដំណើរ ជីវិតគ្រប់រូបដែលមានទំពេកោសល្យ
ជាសិប្បករដែលមានជំនាញ ត្រូវបានសម្លាប់
ឬបង្ខំឱ្យរត់គេចខ្លួនទៅកាន់ដីដ៏សង្ឃឹម។

«ទាំងនេះហើយជាមធ្យមហោយដល់ទីក្រុងរួមមានអំពាវនាវបុរើ
ដើម្បីបិទនូវតំណភ្ជាប់នៃការកែច្នៃម្សៅសាសនា
ដើម្បីបិទកុរៈគម្ពីរចេញពីមនុស្សទាំងឡាយ
ហើយដើម្បីសុភារឿងវិញនូវភាពល្អដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងអបិយជំនឿនយុគដ៏ថ្មី
ប៉ុន្តែក៏រោមព្រះពររបស់ព្រះ និងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់បុរសចូលថ្ងៃនូវទាំងនោះ
ដល់ទ្រង់មានលើកឡើងឲ្យបន្តការងារបន្ទាប់ពីល្ងាចរើ
និកាយប្បកស្រុកមិនគួរមានជួបលំឡើយ។
កម្ពុជាឯងរបស់វាមិនមែនជាការដាក់ដល់ការគាំទ្រ ឬអារុជរបស់មហាក្សត្រទាំងឡាយទេ។
បុរសស្មោះត្រង់បំផុត បុរសជាតិដ៏ល្អបំផុត និងមានអំណាចតិចបំផុត
មានក្បាលជាបន្ទាយរឹងមាំរបស់វា។ នោះគឺជាទីក្រុងហ្សឺណែវតូចមួយ
នៅកណ្តាលសត្រូវដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងលំហូរយុបយិតដើម្បីបំផុសឲ្យនាង;
នោះគឺជាបុរសស្មោះត្រង់នៅលើចុងខ្ពស់របស់ខ្លួនក្នុងសមុទ្រខាងជើង
ដល់ត្រីបុរសដ៏អំណាចដ្ឋានការរបស់អស្ចារ្យ
ដល់នូវពលនោះជាដាច់ខាតបំផុត និងសម្បូរបែបបំផុតមួយ;
នោះគឺជាបុរសស្មោះត្រង់ក្នុងក្រុមហ្វាយ និងគុមារដ៏ជាតិ
ដល់ទទួលបានជ័យជម្នះសម្រាប់ការកែច្នៃម្សៅសាសនា»។ The Great Controversy, 234,
235.

ព្រះវិហារកាតូលិកមានប្រវែងអស់ពីសមតុល្យភាពរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបិទកុរៈគម្ពីរពីមនុស្សទាំងឡាយ ដោយអះអាងថា បុរសណី
និងទំនៀមទម្លាប់បែបសាសនាមិនពិតរបស់ខ្លួនស្ថិតនៅលើសព្វបុរសបន្តបន្ទាប់ពីព្រះ។ ម
ដើកនាំនៃអាដវិនទីសម័យឡើងវិញនឹងមិននាំអ្នកដល់មានទស្សនៈខុសឆ្គងទៅកាន់តុលា
ការពាក់ព័ន្ធនឹងសំណួររបស់ Ellen White ទេ
ប៉ុន្តែក៏កាតូលិកដល់បុរសថាខ្លួនជាដើកនាំនៃ Battle Creek នឹងផ្ទុះ។
សារសំខាន់ជាមូលដ្ឋានបំផុតនៃគូរសាហាវនៃសាសនាកាតូលិក គឺការប្រើអំណាចគុណ
ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងខាងសាសនា។
នៅពេលដែលអាដវិនទីសម័យមានស្រុកអំណាចគុណតាមផ្លូវច្បាប់
ដើម្បីគ្រប់គ្រងស្ថាប័នរបស់ខ្លួន នោះផលផុលនៃ «របៀបបរិសុទ្ធ»
របស់ពួកគេអាចគួរមានមើលឃើញ។

ក្នុងបរិបទនៃពិធី auto-da-fé (សកម្មភាពនៃសេចក្តីជំនឿ)
របស់សាលាស៊ីប៊ីអង្គកេសាសនាអស្ចារ្យ ក្រវែង និងឈើឆ្កាង
លេចឡើងជាតួនាទីមិត្តភាពក្នុងពាក់ព័ន្ធនឹងការឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ។ ក្រវែង
សំដៅទៅលើដំបងរាជ្យកុលដៃក្បាលដល់គួរមានដាក់ក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ក្នុងពេលដែលទ្រង់គួរមានពាក់មកបន្ទុក ហើយដល់ទាហានរួមមានយកមកវាយទ្រង់
ជានិមិត្តរូបនៃការចំអក ការរងទុក្ខវេទនា និងការមើលងាយ។

ឈើឆ្កាងគួរមានដាក់បង្ហាញយ៉ាងលេចធ្លោក្នុងក្បួនដងហ្វែ auto-da-fé។
ឈើឆ្កាងពណ៌បៃតងមួយ (ជាញឹកញាប់គួរមានគ្របដោយក្រណាត់ crepe ពណ៌ខ្មៅ)
មានបុរសជានិមិត្តភាពរបស់សាលាជំនុំស៊ីប៊ីអង្គកេសា
ហើយគួរមានដងហ្វែក្នុងក្បួនគ្រឿងជាពិសេសដាច់ដោយឡែកមួយនៅថ្ងៃមុន
ហើយគួរមានដាក់បង្ហាញក្នុងអំឡុងពេលពិធីការណ៍នោះ។
វាជានិមិត្តរូបនៃអំណាចរបស់សាលាកុក្រនោះ។

ការរឹបអូសទុរពុយសមុបតុតិ

សំដៅទៅលើការដកហូតទុរពុយសមុបតុតិរបស់បុគ្គលដែលត្រូវបានកាត់ទោស (ការរឹបអូស
ឬការប្រកាសដកហូត) ដែលជាឧបករណ៍មុនទូទៅមួយរបស់សាលាស៊ីវិលអង្គកេសាសនា
ដើម្បីបំផុសផុតផ្នែកផ្សេងៗនៃសាលាក្តី និងដាក់ទោសលើអំពើបដិសាសនា។
ការនេះត្រូវបានប្រកាសជាសាធារណៈនៅក្នុងសច្ចកុត្តិកាត់ទោសនៃ auto-da-fé
ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការបន្ទុកជាសាធារណៈ
និងការបំបាត់មិនឱ្យអ្នកដទៃប្រព្រឹត្តតាម។

អត្ថបទសំណេរបស់ Ellen G. White បានថ្កុលទោសយ៉ាងច្បាស់លាស់
និងដាច់ខាតចំពោះភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលនឹងហាមឃាត់សំណេរបស់នាង
ក្នុងការប៉ុនប៉ងបំបិទបន្ធមុន្យោងនៃចម្ការទំពាំងហយជូនដល់កំពុងត្រូវបានចម្លើង
ប៉ុន្តែនោះគឺជាសកម្មភាពចុងក្រោយរបស់របៀបរៀបចំមិនបរិសុទ្ធ
មុនពេលពួកគេបង្ហាញអត្ថបទរូបសំណាកដោយបង្កើតបានដោយកុរិយាចុងអែទីតុយ។
“ក្របួនដងហែបែកតូលីក” មួយ
សរុបតាមប្រសាសន៍មុនក្នុងប្រាំនាក់ដែលក្របច្បាប់បង្កប់ព្រះអាទិត្យ។
នៅក្នុងកថាខណ្ឌបួនខាងក្រោមនេះ កថាខណ្ឌទីមួយបានបង្ហាញអំពី
“ប្រជាជនដែលអះអាងថាជាប្រសាសន៍” នៅក្នុង “គ្រូចុងក្រោយ”។
អត្ថបទនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា នៅក្នុងគ្រូចុងក្រោយ
អ្នកបម្រើសាសនាសែរឆ្ងល់ អាជ្ញាធរទីស្ត នឹងនាំ “ក្នុងព្រះវិហារ
និងក្នុងការប្រជុំជំរុញទៅទីវាល”
“ជំរុញលើប្រជាជនអំពីសច្ចកុត្តិកាចាំបាច់នៃការកសាងថ្មីមួយនៃបុរាណ”។

«ព្រះអម្ចាស់មានកិច្ចចរិតជាមួយនឹងប្រជាជនដែលអះអាងថាជាប្រសាសន៍
នៅក្នុងថ្មីចុងក្រោយទាំងនេះ។ ក្នុងកិច្ចចរិតនេះ មនុស្សដែលកាន់តំណែងទទួល
ខុសត្រូវនឹងប្រព្រឹត្តកំហុសមួយដែលផ្ទុយទាំងស្រុងពីដំណើរដែលនិយោជកបានអនុវត្ត។
ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវមិនអំពើ និងមើលងាយថ្មីនៃបុរាណដោយខ្លួនឯងបំណុលទៅ
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងពុយយាមរវាងអ្នកដទៃមិនឱ្យកាន់ថ្មីនោះដល់
ដោយកប់រន្ធនៅក្រោមគំនិតសំណល់នៃទៀងមុលាប់ និងប្រពៃណី។ នៅក្នុងពួកជំនុំ
និងក្នុងការប្រជុំជំរុញទៅទីវាល អ្នកបម្រើព្រះបន្ទូលនឹងទទួលបានលំហូរជាជនអំពីសច្ច
កុត្តិកាចាំបាច់នៃការកាន់ថ្មីដែលប្រកាស។ មានគ្រូច្នោះមហន្តរាយនៃលើសមុទ្រ
និងលើដី ហើយគ្រូច្នោះមហន្តរាយទាំងនេះនឹងកើនឡើង
ដោយគ្រូច្នោះមហន្តរាយមួយកំរិតតាមជិតគ្រូច្នោះមហន្តរាយមួយទៀត; ហើយក្រុមគូ
ចន្ទនៃអ្នកកាន់ថ្មីនៃបុរាណដោយមនសិការត្រឹមត្រូវនឹងត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញថាជាអ្នក
នកដល់កំពុងនាំមកនូវព្រះពិរោធរបស់ព្រះលើលោកិយ
ដោយសារការមិនគោរពថ្មីអែទីតុយរបស់ពួកគេ»។

នេះកំពុងកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់ថា សេរីស្ទីវ អាជ្ញាធរទីស្ត គឺជា
«ប្រជាជនរបស់ព្រះដែលអះអាងថាជាប្រសាសន៍»
ដែលនឹងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការគោរពថ្មីអែទីតុយ
ហើយពួកគេនឹងចង្អុលបង្ហាញ «ទៅកាន់»
«ក្រុមគូចនៃអ្នកកាន់ថ្មីនៃបុរាណដោយមនសិការត្រឹមត្រូវ» ផងដែរ។
នៅក្នុងកថាខណ្ឌបន្ទាប់ នាងសង្កត់ធ្ងន់ថា
ការប្រើប្រាស់នៃសម័យកាលនឹងត្រូវបានផ្ទេរឱ្យវិញ។ កថាខណ្ឌមុនបានបញ្ចប់
ដោយនាងកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណប្រជាជនរបស់ព្រះដែលអះអាងថាជាប្រសាសន៍ ដោយដាក់ផ្ទុក

យនឹងអនុកទាំងឡាយដដែលនាងនិយាយថាជាអនុកកាន់ថងសៃបុប្ផទងោយមនសិការគ្រឹមគួរ។
បន្ទាប់មក នាងនាំយកបុរេវត្ថុគិសាស្ត្រកន្លងមកមកបង្ហាញ ហើយព្រមានថា
បុរេវត្ថុគិសាស្ត្រទាំងនោះនឹងត្រូវបានផ្ទេរឱ្យវិញនោះក្នុងថងសៃបុប្ផទងោយ។
នាងមានភាពចុហស់លាស់យ៉ាងខ្ពស់។

«សាតាំងជំរុញការកុហកនេះ ដើម្បីឱ្យអាចចាប់យកពិភពលោកទុកជាឈ្នួលវិញ។
នេះជាផែនការរបស់វា ក្នុងការបង្កឧបសគ្គសុខុមាលភាពយកកំហុសឆ្គងទាំងឡាយ។
វាចូលរួមយ៉ាងសកម្មមកក្នុងការផ្សព្វផ្សាយសាសនាមិនពិតទាំងអស់
ហើយក្នុងការខិតខំរបស់វាដើម្បីបង្កឧបសគ្គអនុវត្តគោលនយោបាយឧស្ម័ន
វានឹងមិនឈប់នៅឡើយឡើយ។ ក្រោមសំបកនៃចិត្តកុល្យោកុលខាងសាសនា
មនុស្សទាំងឡាយ ដដែលបានទទួលទុក្ខពិការភាពពីពិញ្ញាណរបស់វា
បានបង្កកើតការផ្ទេរទុក្ខណាមួយដ៏សាហាវបំផុតសម្រាប់មនុស្សដទៃដូចគ្នារបស់ខ្លួន
ហើយបានបណ្តាលឱ្យពួកគេរងទុក្ខខ្លាំងទៅនឹងគ្នាឱ្យបានឆាប់បំផុត។ សាតាំង
និងភូតាកងាររបស់វា នៅតែមិនឃើញពិញ្ញាណដដែលនោះ ហើយបុរេវត្ថុគិសាស្ត្រនៃអតីតកាល
នឹងត្រូវបានផ្ទេរឱ្យវិញនោះក្នុងសម័យរបស់យើង។»

«មានមនុស្សខ្លះដែលបានដាក់ចិត្តនិងឆន្ទៈរបស់ខ្លួនដើម្បីសម្រេចការអាក្រក់;
នៅក្នុងជម្រកនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ពួកគេបានសម្រេចហើយថា
ឧក្រិដ្ឋកម្មអ្វីខ្លះដែលពួកគេនឹងប្រព្រឹត្ត។
មនុស្សទាំងនេះកំពុងបញ្ជូនលោកខ្លួនឯង។
ពួកគេបានបង្កើនឧត្តមភាពនិងច្បាប់របស់ពួកគេសម្រាប់សេចក្តីគ្រឹមគួរ
ហើយជំនួសវាដោយពួកគេបានលើកស្ទួយឧត្តមភាពតាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង
ហើយដោយប្រៀបធៀបខ្លួនជាមួយឧត្តមភាពនោះ ពួកគេក៏ប្រកាសថាខ្លួនបរិសុទ្ធ។
ពួកគេអម្បាញ់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបង្ហាញអ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ
ឱ្យពួកគេប្រព្រឹត្តតាមពិញ្ញាណរបស់ម្ចាស់ដដែលគ្រប់គ្រងពួកគេ។ ទ្រង់នឹងទុកឱ្យពួកគេ
បង្ហាញការស្តាប់ខ្មៅរបស់ពួកគេចំពោះគ្រឹះយិននៃរបស់ទ្រង់ តាមរយៈការប្រព្រឹត្ត
តរបស់ពួកគេចំពោះអស់អ្នកដែលស្នាក់នៅក្នុងនឹងសេចក្តីតម្រូវរបស់វា។
ពួកគេនឹងត្រូវបានជំរុញដោយពិញ្ញាណដូចគ្នានៃភាពឆ្កួតសាសនា
ដែលបានញុះញង់មនុស្សសុខុមាលភាពព្រះគ្រីស្ទ; សាសនាចក្រ
និងរដ្ឋប្បវេណីគ្នាក្នុងសម្រុងអាក្រក់ដូចគ្នា។»

«ពួកជំនុំសម័យបច្ចុប្បន្នបានដើរតាមជំហានរបស់ពួកយូដាសម័យបុរាណ
ដែលបានទុកបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេឱ្យខ្វះខាត ដើម្បីកាន់តាមបុរេវត្ថុរបស់ខ្លួន។
នាងបានផ្តល់បុគ្គលិកបញ្ញត្តិ រំលោភសេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្បជាដាច់ខាត
ហើយឥឡូវនេះ ដូចកាលនោះដែរ មហេនភាព ការមិនជឿ និងភាពមិនស្មោះត្រង់
គឺជាលទ្ធផល។ សុចានភាពពិតរបស់នាងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ក្នុងពាក្យទាំងនេះ
នេះបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ: “ពួកគេបានបង្កឧបសគ្គខ្លួនឯង
សុទ្ធរបស់ពួកគេមិនមែនជាសុទ្ធរបស់កូនៗរបស់ទ្រង់ទេ; ពួកគេដោជនាន់រៀចរៃ
និងក្តៅខ្លួន។ តើអ្នករាល់គ្នាគិតបន្តដល់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងនេះឬ អើយ
បុរាណដ៏ល្អឯងខ្មៅ តើឥតបុរាណ? តើទ្រង់មិនមែនជាព្រះបិតារបស់អ្នក
ដែលបានលោះអ្នកទេឬ? តើទ្រង់មិនបានបង្កកើតអ្នក
ហើយតាំងអ្នកឱ្យម៉ូសេទេឬ?”» Review and Herald, March 18, 1884.

មានបទគម្ពីរជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងពិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
ដែលកំណត់សម្គាល់អំពីការប្រៀបធៀបនៃគុណចុងក្រោយលើអ្នកស្នាក់នៅក្នុងរបស់ពួកគេ

ហើយ «ក្រុមជំនុំនៃមីយបច្ចុប្បន្ន» ដដែលនាងកំពុងកំណត់សម្ភាសន៍នោះ

មិនមែនជាគ្រឹះស្ថានសាសនាទូទៅឡើយ

ប៉ុន្តែជាក្រុមជំនុំដដែលនាងបានកំណត់សម្ភាសជាញឹកញាប់ថា

គួរមានតំណាងជាមុនដោយក្រុមជំនុំយូដា។

បទអត្ថបទបច្ចុប្បន្នលាស់ទាំងនោះនៃកូនៗសំណេររបស់នាង

គឺជាមូលហេតុជុំវិញក្រុមជំនុំសេរីនេះយ៉ាងដ៏រឹងមាំនៃទីសុខ

ពុយយាមដាក់កំហិតលើសំណេររបស់បងស៊ីរីត៍

ដូចដែលស៊ីរីត៍របស់នាងបានកំណត់សម្ភាសយ៉ាងសមស្រប។

សកម្មភាពរបស់ពួកគេប្រឆាំងនឹងសំណេររបស់នាង

ដដែលជាទូទៅសម្រាប់គ្រប់កំណត់ស្តីនៃផ្ទះរបស់នាង

ដដែលគួរមានហាមឃាត់ដោយមេដឹកនាំនៃ Battle Creek

ដដែលបានផ្តល់បុគ្គលិកទៅជារបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសនាកាតូលិក។

ការវាយបុរាណរបស់ពួកគេលើសំណេររបស់នាង ក៏គួរមានតំណាងផងដែរ

ដោយការវាយបុរាណលើសំណេររបស់យេម៉ា។ ស៊ីរីត៍របស់ Ellen White

គឺជាសាក្សីទីពីរចំពោះការដកបំផ្លាញសំណេររបស់យេម៉ា។

នៃកូនៗជំនាន់ទីបីនៃអាដវ្យង្គទីស៊ីមឡាឌីក

ការសម្របសម្រួលជាបុរាណបទដ៏ល្អឆ្ងល់បំផុត។

ជំនាន់ទីបីគួរមានតំណាងដោយក្រុមជំនុំព័រហ្វាម៉ាស៊ី។

ចាប់តាំងពីការបោះពុម្ពសង្ខេបសៀវភៅរបស់ W. W. Prescott ដដែលមានចំណងជើងថា The

Doctrine of Christ នៅឆ្នាំ 1919 រហូតដល់ការបោះពុម្ព Questions on Doctrine នៅឆ្នាំ

1957 នោះ គឺជាសម័យកាលនៃការផ្តល់បុគ្គលិក

ដដែលគួរមានតំណាងដោយការបោះពុម្ពអាណុលហ្វាម៉ាស៊ី

ហើយបញ្ចប់ដោយការបោះពុម្ពអូមហ្វាម៉ាស៊ី

សង្ខេបសៀវភៅដំបូងនោះតំណាងឲ្យការបដិសេធរបស់ W. W. Prescott

ចំពោះសិទ្ធិមានក្នុងសម្តីនៃយូដា

ដើម្បីបិទទ្វារយកទស្សនៈរបស់ពួកប្រូតេស្តង់ក្នុងជំនឿអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ សង្ខេបសៀវភៅរបស់

Prescott ដដែលមានចំណងជើងសមស្របថា The Doctrine of Christ

បានរក្សាភាពយោគយល់របស់មីលលើកឲ្យខាតបង់ខ្ពស់មែន

ដោយទុកឲ្យនូវសេចក្តីនឹមន័យទទេអំពីព្រះយេស៊ូវ ដដែលសាសនាកាតូលិក

និងពួកប្រូតេស្តង់ក្នុងជំនឿច្បាស់បង្កគ្នា។ សង្ខេបសៀវភៅចុងក្រោយនៃកូនៗជំនាន់នោះ

កំណត់នូវការបញ្ជាក់បរិសុទ្ធ និងការរាប់ជាសុចរិតមួយ ដដែលបំផ្លាញក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ

ព្រមទាំងយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីដឹងត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេ។

អ៊ីស្រាអែលបុរាណគួរមានបុគ្គលិកច្នៃប្រឌិតឲ្យជឿជាអ្នកថែរក្សាមិនត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះ

ហើយអាដវ្យង្គទីស៊ីមឡាឌីកគួរមានបុគ្គលិកថែរក្សាមិនត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះប៉ូណូណោះទេ

ប៉ុន្តែថែមទាំងព្រះបន្ទូលពុយាករណ៍របស់ពួកគេផងដែរ។ នៅឆ្នាំ 1919

សង្ខេបសៀវភៅមួយដែលបដិសេធការការពារព្រះបន្ទូលពុយាករណ៍របស់ព្រះ

បានសម្ភាសការចាប់ផ្តើមនៃជំនាន់ទីបីនៃអាដវ្យង្គទីស៊ីមឡាឌីក

ដដែលបានបញ្ចប់ដោយសង្ខេបសៀវភៅមួយដែលបដិសេធក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ។

«បុរសនិប្រើអ្នកបណ្តុះបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីជឿលើកូនៗចិត្ត

ហើយដោយសេចក្តីដ៏អន្ទុក និងការរាប់ខ្ពស់ថាសុចរិត

មិនទទួលបានភាពកំហុសរបស់ខ្លួនទេ

អ្នកនឹងត្រូវទុកឲ្យស្ថិតក្នុងការល្អប្រសើររបស់សាតាំង។
បុរសនិប្រើនៃពេលវេលាព្រះអម្ចាស់បង្ហាញកំហុសរបស់អ្នកឲ្យយឺត
អ្នកមិនប្រើចិត្ត ឬមិនទទួលសារភាពទេ ការគ្រប់គ្រងដោយព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នឹង
នាំអ្នកឲ្យឆ្ងល់កាត់ដីដដែលនោះមុនហើយមុនទៀត។
អ្នកនឹងត្រូវទុកឲ្យជុំវិញកំហុសដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា
អ្នកនឹងបន្តគំរូបុរាណ ហើយនឹងហៅអំពើហិង្សាជាសាច់ក្នុងស្មោះ
ហើយហៅសាច់ក្នុងស្មោះជាអំពើហិង្សា។ បរិមាណដ៏ច្រើននៃការបោះកបញ្ជូន
ដល់នឹងគ្របដណ្តប់នូវក្នុងចុងក្រោយទាំងនេះ នឹងព័ទ្ធជុំវិញអ្នក
ហើយអ្នកនឹងផ្តល់បង្គាប់ដើម្បីនាំ ដោយមិនដឹងថាអ្នកមានជំនាញដូចនោះឡើយ»។
Review and Herald, December 16, 1890.

ពេញម៉ូស ដល់ជាក្រុមជំនុំទីបី បាននាំទៅកាន់ ជីអាទីវា គឺជាក្រុមជំនុំហ្នឹង
ដល់ជាជំនាន់ទីបួន នៅពេលបុរស 25
នាក់ក្នុងបុរាណបង្កប់នូវព្រះនិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចរបស់ជីអាទីវា។

«បទបញ្ញត្តិគឺដល់មានអនុម័តដោយអ្នកអាណានិគមដំបូងៗ
ដល់អនុញ្ញាតឲ្យមានតម្លៃមាជិកនៃក្រុមជំនុំប៉ុណ្ណោះ ទើបមានសិទ្ធិបោះឆ្នោត
ឬកាន់តំណែងក្នុងរដ្ឋបាលស៊ីវិល បាននាំឲ្យកើតមានលទ្ធផលអាក្រក់បំផុត។
វិធានការនេះត្រូវបានទទួលយកជាមធ្យោបាយមួយសម្រាប់រក្សាភាពបរិសុទ្ធនៃរដ្ឋបាល
ប៉ុន្តែវាបានបណ្តាលឲ្យក្រុមជំនុំពុករលួយ។
ដោយសារការប្រកាសខ្ពស់ជាអ្នកមានសាសនា
ជាលក្ខខណ្ឌដល់សិទ្ធិបោះឆ្នោត និងការកាន់តំណែង មនុស្សជាច្រើន
ដល់ត្រូវបានជំរុញដោយមូលហេតុនយោបាយលោកិយប៉ុណ្ណោះ
បានចូលរួមជាមួយក្រុមជំនុំ ដោយគ្មានការផ្តល់ប្រយោជន៍។ ដូច្នេះ
ក្រុមជំនុំទាំងឡាយបានក្លាយជាក្រុមដែលមានមនុស្សមិនទាន់ប្រើចិត្តផ្សេងៗ
ក្នុងកម្មវិធីយ៉ាងច្រើន; ហើយសូម្បីតែក្នុងមុខងារបម្រើក៏មានអ្នកដែលមិនគ្រប់គ្រាន់
ក្នុងការកែលម្អច្រើនឡើយរបស់ពួកវាព្រោះបរិសុទ្ធផងដែរ។ ដូច្នេះ មុននឹងទៀត
លទ្ធផលអាក្រក់នៃការព្យាយាមស្ថាបនាក្រុមជំនុំដោយជំនួយពីរដ្ឋបាល
នៃការអំពាវនាវទៅកាន់អំណាចសេរី
ដើម្បីបំបាត់ទំនៀមល្អរបស់ព្រះអង្គគឺដល់មានប្រកាសថា៖
“នគរបស់ខ្ញុំមិនមែនជាប្រជាជនលោកិយនេះទេ។” យ៉ូហាន 18:36
ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយឺតជាមុន
ដូចដែលបានឃើញពីកញ្ចប់ក្នុងបុរាណស្ថិតិរបស់ក្រុមជំនុំ
ចាប់តាំងពីសម័យក្នុងសតវត្សទី១៧រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។ ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងក្រុមជំនុំ
និងរដ្ឋ ទោះបីមានកម្មវិធីតូចតាចបំផុតក៏ដោយ
ខណៈដែលវាហាក់ដូចជានាំពិភពលោកឲ្យមកជិតក្រុមជំនុំជាងមុន តាមការពិតវិញ
វាគ្មានតន្ត្រីនៃក្រុមជំនុំឲ្យទៅជិតពិភពលោកប៉ុណ្ណោះ»។ The Great Controversy, 297.

«ការប្រឈមរវាងក្រុមជំនុំ និងរដ្ឋ ទោះបីក្នុងកម្មវិធីតូចតាចយ៉ាងណាក៏ដោយ
ខណៈដែលវាហាក់ដូចជានាំពិភពលោកឲ្យមកជិតក្រុមជំនុំជាងមុន តាមការពិតវិញ
វាគ្មានតន្ត្រីនៃក្រុមជំនុំឲ្យទៅជិតពិភពលោកប៉ុណ្ណោះ»។ នៅថ្ងៃទី 18 ខែសីហា
ឆ្នាំ 1977 លោក Bert B. Beach (ជានាយកមុននាក់ក្នុងផ្នែក Northern Europe-West Africa
Division របស់ក្រុមជំនុំ និងពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងអន្តរក្រុមជំនុំ)
បានប្រគល់ដោយគ្របដណ្តប់ដោយសម្បជញ្ញវិស័យដល់អង្គទីគីរីសុទ្ធ គឺសម្រេចហ្នឹង Paul VI

ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការជាកុមារមួយនៃទីក្រុងរ៉ូម។ នេះជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចប្រជុំរបស់
Conference of Secretaries of World Confessional Families។
ព្រឹត្តិការណ៍នេះត្រូវបានរាយការណ៍នៅក្នុង Adventist Review (August 11, 1977)
ហើយត្រូវបាន Religious News Service កត់សម្គាល់ថា
ជាលើកដំបូងដែលគំរោងផ្តល់ការរបស់ SDA មុនគ្រប់គ្រងជាមួយសមត្ថកិច្ចប៉ាបមួយអង្គ។

«ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសបណ្តាសាលាដែលអនុវត្តន៍នៃដកចេញពី
ប្រព័ន្ធមែចូលទៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ព្រះអង្គគង់អស្ចារ្យ «I AM» បានសម្រេចហើយថា
អ្វីខុសនឹងជាកូនប្អូនខ្លាចនៃជំនឿ និងលទ្ធផលសាក្សី
ហើយព្រះអង្គបានកំណត់ឱ្យព្រះគម្ពីរជាសៀវភៅសម្រាប់គ្រួសារ។
សាសនាចក្រនៃកាន់ខ្ជាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
គឺត្រូវបានបំបែកចេញពីទីក្រុងរ៉ូមដោយមិនអាចផ្តល់ផលសាគរណ៍បានឡើយ។ ពួកប្រូតេស្តង់
កាលពីមុនផ្តល់ឈ្លង់ដោយឡែកពីសាសនាចក្រដ៏ធំនៃការកុបត់ជំនឿនេះ
ប៉ុន្តែក៏បានខិតខំជិតស្និទ្ធកាន់តែជិតជាងមុន
ហើយនេះត្រូវបានផ្តល់នូវការផ្តល់ផលសាគរណ៍ជាមួយសាសនាចក្ររ៉ូម។
រ៉ូមមិនដែលផ្តល់បុន្ទុកឡើយ។ គោលការណ៍របស់នាងមិនបានប្តូរឡើយបើកប៉ាន់ស្មាន
នាងមិនបានបន្តយកមុលាការរវាងខ្លួននាង និងពួកប្រូតេស្តង់ឡើយ;
តែពួកគេទេដែលបានឈានចូលទៅជិតទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែ
តើការនេះបញ្ចប់អ្វីអំពីប្រូតេស្តង់និយមនាសម័យសព្វថ្ងៃ?
គឺការបដិសេធសេចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរនេះហើយ
ដដែលៗឱ្យមនុស្សខិតខំចូលទៅរកអរិយធម៌សាសនា។ សាសនាចក្រនៃចម្លងពីជំនឿ
គឺជាសាសនាចក្រ ដែលបន្តយកមុខងាររវាងខ្លួនវា និងអំណាចសមត្ថកិច្ចប៉ាប។»

«ព្រលឹងដូចជា លូធើរ កូនម៉ារីដលី ហូព្វើរ និងបុរសឯកឧត្តមរាប់ពាន់នាក់ដែលបានក្លា
លាយជាមរណសាក្សីដោយព្រះនោះសេចក្តីពិត នោះហើយជាពួកប្រូតេស្តង់ពិតប្រាកដ។
ពួកគេបានឈរជាអនុក្រឹត្យសេចក្តីពិតដ៏ស្មោះត្រង់ ដោយប្រកាសថា
ពួកប្រូតេស្តង់និយមមិនអាចប្តូរជាមួយរ៉ូមនិយមបានឡើយ
ប៉ុន្តែត្រូវបំបែកឆ្ងាយពីគោលការណ៍នៃសាសនាប៉ាប
ដូចជាទិសខាងកើតឆ្ងាយពីទិសខាងលិចដែរ។ អនុក្រឹត្យសេចក្តីពិតប៉ាន់នេះ
មិនអាចសម្របសម្រួលជាមួយ «មនុស្សសន្តិវិធីប៉ាប» បានឡើយ។
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទ និងសាក្សីរបស់ទ្រង់ក៏មិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានដែរ។ នៅសម័យមុនៗ
មនុស្សសុចរិតបានយល់ថា វាមិនអាចទៀបចំណែកជាមួយរ៉ូមបានឡើយ ហើយទោះបី
ការប្រឆាំងនឹងបុរេជំនឿនៃកុមារនេះត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្រោមហានិភ័យនៃទ្រព្យសម្បត្តិ
បុគ្គលិក និងជីវិតក្តី
ក៏ពួកគេនៅតែមានភាពក្លាហានក្នុងការរក្សាការបំបែកខ្លួនរបស់ពួកគេ
ហើយបានតស៊ូយ៉ាងអង់អាចដើម្បីបដិសេធសេចក្តីពិត។
សេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរមានតម្លៃសម្រាប់ពួកគេដោយទ្រព្យសម្បត្តិ កិត្តិយស
ឬសូម្បីតែជីវិតរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។ ពួកគេមិនអាចទ្រាំមើលឃើញសេចក្តីពិតត្រូវបានក
ប់នៅក្រោមគំនរសេចក្តីជំនឿផ្សេង
និងការបោះបង្គោលដោយរោហស្តសាក្សីក្នុងក្រុលងៃក្រុលងៃបានឡើយ។
ពួកគេបានកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងដៃ
ហើយលើកស្ទួយនូវសេចក្តីពិតនៃចំពោះមុខប្រជាជន ដោយប្រកាសយ៉ាងក្លា
ហាននូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងដល់ពួកគេតាមរយៈការស្តែងរកព្រះគម្ពីរ
យ៉ាងឧស្សាហកម្ម។ ពួកគេបានស្តាប់ដោយសេចក្តីស្តាប់ដ៏សាហាវបំផុតដោយ

ព្រោះភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែដោយឈាមរបស់ពួកគេ
ពួកគេបានទិញសេរីភាព និងសិទ្ធិពិសេសទាំងឡាយសម្រាប់យើង
ដល់មនុស្សជាតិដែលអះអាងថាជាពួកស្ដេច
កំពុងប្រគល់បោះបង់យ៉ាងងាយស្រួលទៅឲ្យអំណាចនៃពិភពលោក។ ប៉ុន្តែ តើយើង
គួរតែប្រគល់បោះបង់សិទ្ធិពិសេសដែលបានទិញមកដោយតម្លៃដ៏ថ្លៃថ្លៃនេះឬ?
តើយើងគួរតែប្រមាថព្រះនៃស្ដេចស្ដេច?
ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានរំលោភយើងចេញពីនីមួយៗនៃហើយ នោះវិញដាក់ខ្លួនយើង
យស្មើគ្នាទៅនឹងគ្រប់គ្នាដែលបានទាញយកអំណាចប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទនេះមុននឹងទៀតឬ?
តើយើងនឹងបង្កហានិភ័យច្រើនបំផុតដល់យើង
ដោយចុះហត្ថលេខាបោះបង់សេរីភាពខាងសាសនារបស់យើង សិទ្ធិរបស់យើងក្នុង
រាជ្យរបស់យើងគឺជាម្ចាស់តាមសេចក្ដីណែនាំរបស់មនសិការរបស់ខ្លួនឯងឬ?»

«សំឡេងរបស់លូថី ដល់បានបន្តលឺឆ្ងល់កាត់កន្លែងនិងជួរលងកន្លែង
ដល់បានរុញជួយអ៊ីបដូចជាដោយការរុញជួយដី
បានហៅឲ្យចេញមកនូវកងទ័ពនៃសាតាំងដ៏ថ្លៃថ្លៃរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយសេចក្ដីពិតដែលពួកគេបានការពារនោះ មិនអាចគ្រប់ប្រទេសឡើយ
ដោយគំនរអុសសម្រាប់ដុត ដោយទារុណកម្ម ដោយគុកងងឹត ដោយសេចក្ដីស្អប់;
ហើយនៅតែព្រះថ្លៃថ្លៃនេះ សំឡេងរបស់កងទ័ពដ៏ថ្លៃថ្លៃនៃពួកទុក្ខករឬគុកល
កំពុងប្រាប់យើងថា
អំណាចរ៉ូមគឺជាការកុបតសាសនាដែលបានទាយទុកសម្រាប់ថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ជាអាទិ៍កំហែងនៃពិភពទុច្ចរិត ដល់ប៉ុលបានឃើញថាចាប់ផ្ដើមដំណើរការរួចហើយ
សូមប្រឹក្សានៃកូនៗដ៏នាំរបស់គាត់។
សាសនាកាតូលិកកំពុងពង្រីកទុច្ចរិតយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ អំណាចប៉ាបកំពុងកើនឡើង
ហើយអ្នកទាំងឡាយដែលបានបង្កើតរូបភាពរបស់ខ្លួនចេញពីការស្ដាប់សេចក្ដីពិត
កំពុងស្ដាប់រឿងព្រេងប្រកបដោយភាពរស់រវើករបស់នាង។ វិហារក្នុងរូបរបស់ប៉ាប
មហាវិទ្យាល័យរបស់ប៉ាប មណ្ឌលស្ដុកស្ដម្ភយុវជន និងវត្តអារាម
កំពុងកើនឡើង ហើយលោកប្បវត្តស្ដេចហាក់ដូចជាកំពុងដកខ្លួនចេញ
ពួកប្បវត្តស្ដេចកំពុងហាត់បង្រៀនសិស្សសម្គាល់នៃភាពខុសប្លែក
ដល់បានផ្ទុយពីពួកគេខុសពីលោកិយ
ហើយពួកគេកំពុងបន្តថយចុះដោយរាងខ្លួនគេនឹងអំណាចរ៉ូម។
ពួកគេបានបង្កើតរូបភាពរបស់ខ្លួនចេញពីការស្ដាប់សេចក្ដីពិត;
ពួកគេមិនស្មើគ្នាទុកទទួលយកពន្លឺដ៏ល្អនៃព្រះបាទប៉ូលីដេលូរបស់ពួកគេ
ដូចនេះហើយពួកគេកំពុងចូលទៅក្នុងសេចក្ដីងងឹត។
ពួកគេនិយាយដោយមើលងាយអំពីគំនិតដល់ថា
នឹងមានការរស់ឡើងវិញនៃការបៀតបៀនដ៏សាហាវយោធន៍កាលពីអតីតកាល
ពីសំណាក់ពួករ៉ូម៉ាំងកាតូលិក និងអ្នកដទៃជាប់ខ្លួនជាមួយពួកគេ។
ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ការពិតដល់ថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទទាយទុកយ៉ាងពេញលេញអំពីការរស់ឡើងវិញបែបនោះទេ
ហើយក៏មិនព្រមទទួលស្គាល់ថា
បុរាណស្ថានរបស់ព្រះនៃថ្ងៃច្រើនក្រោយនឹងទុកខ្ទប់បៀតបៀនដល់
ទោះបីព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា «នាគក៏ខឹងនឹងស្ដុកនោះ
ហើយចេញទៅផ្ទុយពីសង្គ្រាមនឹងពូជសាសនារបស់នាង
គឺអ្នកដទៃតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសក្ដិភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។

«សាសនាប៉ាបគឺជាសាសនានៃភាពធម្មជាតិរបស់មនុស្ស ហើយមហាជននៃមនុស្សជាតិសុទ្ធឡាញត្រឡប់មកវិញដល់អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេប្រើក្នុងអំពើហាហើយទន្ទឹមនឹងនោះក៏ដោះលែងពួកគេពីផលវិបាករបស់វាផងដែរ។ មនុស្សគួរតែមានសាសនាមួយមួយ ហើយសាសនានេះ ដល់មានបង្កើតឡើងដោយឧបាយកលរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែតែងតែមានសិទ្ធិអំណាចដ៏ទៃភាព នោះសមស្របនឹងចិត្តខាងសាច់ឈាម។ មនុស្សដល់គិតថាខ្លួនមានបុរាណ និងយល់ដឹង បរិច្ចេកទេសដោយអំណត់ពីខ្លួនគ្រប់គ្រងសេចក្តីសុចរិត គឺបញ្ញត្តិទាំងដប់ ហើយមិនគិតថា ការស្រវឹងរកអំពើផ្សេងៗទៀតរបស់ពួកគេ សុរេនឹងក៏យានភាពរបស់ខ្លួនឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេចូលទៅក្នុងផ្សារខុស ទៅក្នុងមាត់ដៃក្បែរហាមឃាត់ ក្នុងយុគសម័យអន្តរកាលនៃមនុស្ស អ្នកអាងខ្លួនឯង តាមលំនាំរបស់មុនប៉ាប មិនមែនតាមលំនាំរបស់ពួកគេស្រីស្រីសុទ្ធទេ។ ពួកគេត្រូវតែមានទម្ងន់សាសនាមួយដល់ទាមទារតិចបំផុតអំពីភាពខាងវិញ្ញាណ និងការបដិសេធខ្លួនឯង ហើយដោយសារបុរាណរបស់មនុស្សដល់មិនទាន់មានញឹកជាបរិសុទ្ធ មិននាំពួកគេឱ្យស្របខ្លួនជាមួយសាសនាប៉ាបទេ នោះពួកគេក៏ត្រូវបានទាក់ទាញដោយធម្មជាតិទៅរកបទបញ្ញត្តិ និងគោលនយោបាយរបស់វា។ ពួកគេមិនចង់ដើរក្នុងផ្សាររបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេគិតថាខ្លួនមានទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុត ដល់ចំណុចមិនសូវដែរក្នុងដោយការអធិស្ឋាន និងដោយចិត្តទាបទន់ ព្រមទាំងដោយចំណេះដឹងដ៏ឆ្លាតវៃអំពីពួកគេបន្តិចបន្តួចរបស់ខ្លួនឡើយ។ ដោយមិនខ្វល់នឹងស្ថានភាពផ្សេងៗទៀតរបស់ពួកគេ ចិត្តរបស់ពួកគេបើកចំហទាំងស្រុងចំពោះការបោះបង្គោល ហើយគួរឱ្យខ្លួនចង់ជាស្រេចក្នុងការទទួលយក និងជឿការកុហក។ ពួកគេស្រេចចិត្តឱ្យសេចក្តីមិនពិតដល់គ្រប់គ្រាន់ហេតុផលបំផុត ដល់មិនសមស្របគ្រប់គ្រាន់ គួរតែយកមកបំភាន់លើពួកគេថាជាសេចក្តីពិត។

«សុំនាងដៃអនុញ្ញាតបំផុតនៃការបោះបង្គោលរបស់សាតាំងគឺសាសនាប៉ាប; ហើយ ខណៈដែលមានបង្កាញចេញពីហើយថា សម័យមួយនៃភាពងងឹតខាងបញ្ញាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺអំណោយផលដល់លទ្ធផលម៉ោង នោះក៏នឹងត្រូវបានបង្កាញផងដែរថា សម័យមួយនៃតែនូវខាងបញ្ញាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ក៏អំណោយផលដល់អំណាចរបស់វាដែរ; ពួកគេគិតនឹករបស់មនុស្សផ្តាច់ការលើឧត្តមភាពរបស់ខ្លួនឯង ហើយមិនចូលចិត្តកុហកឱ្យស្រេចឱ្យស្រេចចំណេះដឹងរបស់ខ្លួនឡើយ។ រួមអះអាងអំពីភាពមិនអាចខុសគ្នាបាន ហើយពួកគេស្រេចកំពុងដើរតាមបន្ទាត់ដល់នោះ។ ពួកគេមិនមានបំណងបុរាណស្រវឹងរកសេចក្តីពិត ហើយបន្តពិពណ៌នាមួយទៅកាន់ពន្លឺដ៏ធំជាងនោះឡើយ។ ពួកគេសង់ជញ្ជាំងព័ទ្ធខ្លួនដោយអតតិ ហើយហាក់ដូចជាស្ងប់ចិត្តឱ្យគេបោះបង្គោល និងបោះបង្គោលអនុក្រដាសផងដែរ។»

«ប៉ុន្តែ ទោះបីជាទស្សនៈរបស់ពួកគេនាំឱ្យយុគសម័យសង្គមក៏ដោយ ក៏មិនចាំបាច់ត្រូវហាក់ទឹកចិត្តឡើយ ដូចពួកគេជាមុនមានបុរាណសុភមង្គលក្នុងលទ្ធផល រកស៊ីភាពរបស់ខ្លួនចំពោះសេចក្តីពិតរបស់ខ្លួន ដល់នឹងយកពួកគេមកពីរ

និងព្រះគម្ពីរត្រីប៊ុណ្ណោះ ជានិយមសម្រាប់ជំនឿ និងគោលលទ្ធិរបស់ខ្លួន
ដដែលនឹងលើកស្ទួយដាច់ខាត និងកាន់ទង់ជ័យឧត្តម
ដដែលនឹងនាំមកនូវមានសរសេរថា «បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
នឹងសង្ខេបជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ»។ ពួកគេនឹងឲ្យតម្លៃដល់ដំណឹងល្អអំពីសុខុម
ហើយនឹងយកព្រះគម្ពីរជាមូលដ្ឋាននៃជំនឿ និងគោលលទ្ធិរបស់ខ្លួន។»

«សម្រាប់ពេលវេលាដូចនេះ
នៃពេលវេលាដែលមនុស្សកំពុងបោះបង់ចោលក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះយេស៊ូវនៃពេលវេលា
ការអធិស្ឋានរបស់ដាវីតក៏សមស្របយ៉ាងណា— “ឱព្រះយេស៊ូវអើយ
នេះជាពេលវេលាដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើការហើយ
ដូច្នេះបើគេហ៊ានធ្វើឲ្យក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ទៅជាអសាមញ្ញការ”។
យើងកំពុងឈរមកដល់ពេលវេលា
ដែលការមើលងាយស្រួលនៃទ្រង់សកលលោកនឹងត្រូវគេលើកក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
ហើយប្រជាជនដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានសាកល្បងយ៉ាងខ្លាំង;
ប៉ុន្តែ តើពួកគេនឹងហត់បង់ការគោរពចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដោយសារអ្នកដទៃមិនបានយល់
និងមិនបានទទួលស្គាល់សេចក្តីទាមទារដែលចងក្រងដាច់របស់វា?
សូមឲ្យប្រជាជនដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដូចដាវីត
ចេះគោរពក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះឲ្យសមាមាត្រនឹងការដែលមនុស្សបោះបង់វាចោល
និងគេលើកនូវការមិនគោរព និងការមើលងាយ»។ Signs of the Times, February 19,
1894.

ពីរឆ្នាំមុនពេលអ្នកប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្កើតនាំមុនកាន់កាប់ក្នុងជំនុំ Seventh-day
Adventist ខាងឡាឌីស ផុតពីមនោសញ្ចេតនា គឺនៅក្នុងឆ្នាំ 1975
មានបណ្តឹងមួយត្រូវបានដាក់បុគ្គលប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំ Seventh-day Adventist; EEOC v.
Pacific Press Publishing Association (Case No. C-74-2025 CBR in the U.S. District Court for
the Northern District of California) ដែលក្នុងនោះ Equal Employment Opportunity
Commission បានបុគ្គលប្រឆាំងបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ពួកជំនុំ
ជំនួសមុខឲ្យបុគ្គលិកស្រីពីររូប—Merikay Silver (អតីតអ្នកកែសម្រួលមុន)
ដែលបានចាកចេញទៅហើយនៃពេលវេលាដាច់ខាត (និង Lorna
Tobler—ដោយចោទប្រកាន់ថា មានការរើសអើងដោយផ្អែកលើភេទ
ក្នុងបុគ្គលិក និងអត្ថប្រយោជន៍។
ពួកជំនុំបានការពារការអនុវត្តរបស់ខ្លួនមួយផ្នែក
ដោយលើកយកការលើកលែងខាងសាសនា
និងដោយពិភាក្សាអំពីវិធានសម្បទានុវត្តិអភិបាលកិច្ចរបស់ខ្លួន។

នៅក្នុងសេចក្តីថ្កុលថ្កងការណ៍ដោយសម្របច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៧៦
(ជាផ្នែកមួយនៃខិត្តសង្ខេបការពារដែលបានដាក់ជូនតុលាការ) Neal C. Wilson
(នៃពេលវេលាដាច់ខាតជនជន North American Division របស់ពួកជំនុំ
ហើយត្រូវបានប្រជាជន General Conference ពីឆ្នាំ ១៩៧៩-១៩៩០) បានលើកឡើងអំពី
ពិសេសនេះជាបុគ្គលិកស្រីរបស់ពួកជំនុំចំពោះសាសនាចក្រកាតូលិក។ សេចក្តីថ្កុលថ្កង
ការណ៍នេះត្រូវបានផ្ញើទៅក្នុងបរិបទនៃការស៊ើបអង្កេតប្រឆាំងនឹងការពិពណ៌នាពួកជំនុំថាមាន
«ឋានានុកូល» ស្រដៀងនឹងបុគ្គលិកធម្មតា។ សម្រង់ពាក់ព័ន្ធពេញលេញមានដូចតទៅ៖
«ទោះបីជាវាជាការពិតថា មានរយៈពេលមួយនៅក្នុងបុគ្គលិកពីររូបរបស់ពួកជំនុំ Seventh-day

Adventist ដលៃនិកាយនេះបានប្រកាន់យកទស្សនៈប្រឆាំងនឹងសាសនាចក្រកាតូលិករ៉ូម៉ាំងយ៉ាងច្បាស់លាស់ក៏ដោយ ហើយពាក្យ “ឋានានុក្រម” ត្រូវបានប្រើក្នុងន័យបង្កប់ន័យដើមបីសំដៅទៅលើទម្រង់នៃការគ្រប់គ្រងពួកជំនុំតាមបែបប៉ាបក៏ដោយ ឥរិយាបថនោះនាំខាងពួកជំនុំ មិនមែនជាអ្វីដែលសិក្សាពីការបង្ហាញចេញនៃអារម្មណ៍ប្រឆាំងនឹងប៉ាបដលៃវិភាគដោយយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងចំណោមនិកាយប្រូតេស្តង់អភិរក្សនិយមនោះឡើយដូចជាសក្រានុក្រមនេះ និងនាំចុងសក្រានុក្រមមុនប៉ុណ្ណោះទេ ហើយឥឡូវនេះ តាមដលៃពាក់ព័ន្ធនឹងពួកជំនុំ Seventh-day Adventist វាត្រូវបានបោះចោលទៅក្នុងគំនរអសារបុរេត្រឹមត្រូវតាមស្មារតីហើយ»។

នេះបង្ហាញពីការផ្តាច់រូបចម្លងចេញពីការបកស្រាយពុទ្ធសាសនាតាមបុរាណវិទ្យាបស់ព្រះវិហារ ដលៃបានកំណត់អាណាចក្រសម្បត្តិច្បាប់ថាជា «សក្រ» ឬអង្គទីគ្រិស្ត ក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ អ្នកនិយមន័យទាំងនោះក្នុង និងក្រៅព្រះវិហារ បានបកស្រាយវាថាជាការបន្តយសសារៈសំខាន់ ឬការបោះបង់ចោលជំហរប្រឆាំងកាតូលិកនោះ ដើម្បីសម្របខ្លួនឱ្យស្របនឹងចលនាឯកុមារនិយមទំនើប ឬនឹងការការពារផ្សេងៗទៀត។ វិលសុន ក្នុងឆ្នាំ 1985 បានកំណត់អធិបតីនៃផែនការនាបស់ព្រះវិហារថាជា «ខាឌីណាល់» នៅពេលដែលគាត់បានថ្កុលថា «... មិនមាន “ខាឌីណាល់” ម្នាក់ពីបណ្តាបុរេសេនាទាំងអស់នៃអាស៊ីបូព៌ាឆ្នាំ 1985 ទេ ខណៈដែលបុរាណវិទ្យាជានិមន្ត “ខាឌីណាល់” ពីរនាក់ពីអាហ្វ្រិក»។

បងស្រីរ៉ែត្រូវបានថ្កុលថា ព្រះវិហារដលៃបានថយចេញពីសចក្រគឺជំនឿនោះហើយ គឺជាព្រះវិហារដលៃបន្តយសសារៈឯកុមារនិយមនឹងសម្បត្តិច្បាប់! ការសម្របសម្រួលរបស់ជំនាន់ទីបី ត្រូវបានកំណត់ដោយការយំសោកឱ្យថាម្ចាស់ នៅក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨ ហើយដោយការសម្របសម្រួលរបស់ព្រះវិហារម៉ូសធីន ជំនាន់ទីមួយចាប់ពីឆ្នាំ 1863 រហូតដល់ 1888 កំណត់ឱ្យព្រះវិហារអេស្បេរ ជាព្រះវិហារមួយដលៃបានហាត់បង់សចក្រគឺសុទ្ធជាជំនឿបង្កើនរបស់ខ្លួន ហើយសចក្រគឺសុទ្ធជាជំនឿបង្កើនរបស់ចលនាមីលូលីវ៉ាយ គឺជាសារពុទ្ធសាសនា ហើយជំពូកទីមួយនៃសារពុទ្ធសាសនានោះ គឺ “បុរាណវិទ្យា” ដលៃត្រូវបានដាក់មួយឡើងទៅក្នុងឆ្នាំ 1863។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1888 ដល់ឆ្នាំ 1919 ជំនាន់ទីពីរ ដលៃត្រូវបានកំណត់ដោយ សូមីរណា និងបន្តបន្ទាប់សម្រាប់អសេគោល បានបង្ហាញការស្តាប់និព្វញ្ញាននៃការពុទ្ធសាសនា ដុបិត Sister White ត្រូវបានបញ្ចុះសពនៅឆ្នាំ 1915។ សចក្រគឺលម្អិតបន្តថ្ងៃម្សិលជំនាន់ទាំងបួន គឺថាបាច់សម្រាប់បំពេញសក្ខីកម្ម ប៉ុន្តែការបោះបង់ដលៃវិភាគមុនជាបន្តបន្ទាប់ ត្រូវតែយល់ឱ្យបានច្បាស់ ដើម្បីឱ្យអាចដឹងគុណនាមយ៉ាងពេញលេញថា តើប្រជាជនក្របត់ជំនឿមួយអាច “ហាមឃាត់” សំណេរបស់ Ellen White បានដោយរបៀបណា ឬតើពួកគេអាចលើកតម្កល់ ថ្មដៃប្លង់នៃបុរាណវិទ្យាអឌីដលៃអាចទទួលយកបានដោយរបៀបណា។ យូដាសធុរៈការជាមួយនឹង “អ្នកស្រីរបស់អបេហាអ៊ីម” ដលៃ “គ្រប់គ្រងប្រជាជននេះ” នៅក្នុងយូសាឡឹម ហើយពួកអ្នកដលៃគ្រប់គ្រងក្នុងយូសាឡឹម ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ នោះត្រូវបានកំណត់ដោយក្រុមសាសនាហេដ្រីន។ យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

«ក្នុងចំណោមអ្នកដែលអះអាងថាជាកូនរបស់ព្រះ នោះ
ការអត់ធុមគឺជាកូនរបស់ព្រះបាទយាយីក្នុងបុណ្យ
ពាក្យសម្តីជូនគ្នាបាននិយាយចេញប៉ុន្មាន និងការថ្កោលទោសជាច្រើនបុណ្យ
កូនរបស់បុរសប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលមិនមែនជាអ្នកជំនឿដូចយើង។ មនុស្សជាច្រើន
នឹងមិនដែលទទួលបានអ្នកដែលស្ថិតក្នុងក្រុមជំនុំផ្សេងៗថាជាមនុស្សសហបង្កើត
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនបានទទួលបាននោះចំពោះពួកគេទេ។
អ្នកដែលមិនដែលទទួលបានមាជិកនៃក្រុមជំនុំផ្សេងៗដូចនេះ
ត្រូវការបន្ទាបខ្លួននូវការរំលោភព្រះហស្តគឺមានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះ។
អ្នកដែលពួកគេថ្កោលទោសនោះ បុរសដែលបានទទួលពន្លឺពីក្នុងបុណ្យនោះ
មានឱកាស និងអភ័យឯកសិទ្ធិក្នុងបុណ្យនោះ។ បុរសនិងប្រពន្ធមានពន្លឺពី
លើមាជិកជាច្រើនក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើងបានទទួល
នោះពួកគេបុរសដែលបានរីកចម្រើនក្នុងអត្តសញ្ញាណខ្មាំងជាងនេះឆ្ងាយ
ហើយបានតំណាងជំនឿរបស់ខ្លួនដល់លោកិយបានល្អជាងនេះ។
ចំពោះអ្នកដែលអ្នកអះអាងអំពីពន្លឺរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែបែរជាយើងមិនដឹងតាមពន្លឺនោះ
ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅក្នុងផែនដីនេះ
នោះក្នុងទីរួម និងក្នុងសិដ្ឋាននឹងទុកឱ្យមានងាយជាងអ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នក
កាតូលិក [ពួក Seventh-day Adventists ដែលបានទទួលពន្លឺយ៉ាងច្រើន]
ដែលត្រូវបានលើកឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ [ខាងសិទ្ធិអភ័យឯកសិទ្ធិ]
នឹងត្រូវទម្លាក់ចុះដល់ស្ថាននរកវិញ
ដូចបុរសនិងប្រពន្ធក៏ចុះការដ៏មានឫទ្ធានុភាពដែលបានផ្ទុកក្នុងអ្នក
បានផ្ទុកនៅក្នុងក្រុមស្នើមនៃ នោះវានឹងនាំស្ថិតិរហូតដល់សព្វថ្ងៃនៃ។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា នៅក្នុងផែនដីនេះ នោះ
ស្រុកស្នើនឹងទុកឱ្យមានងាយជាងអ្នកទៅទៀត។” នៅពេលនោះ
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “ឱព្រះបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីហើយ
ទទួលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានលាភសំរេចក្តីទាំងនេះពីអ្នកប្រាជ្ញ
និងអ្នកឈ្នួលរំលោភ [តាមការប៉ាន់ស្មានរបស់ខ្លួន]
ហើយបានបើកសម្តែងដល់ទ្រង់ក្នុងព្រះ។»

«ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងអស់នេះ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយយើងបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា
ដោយក្រោកឡើងពីព្រលឹម ហើយនិយាយ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ទេ
ហើយយើងបានហៅអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានឆ្ងល់យឺតបទេ
ដូចនេះយើងនឹងផ្ទុកចំពោះព្រះវិហារនេះ ដែលត្រូវបានហៅដោយនាមរបស់យើង
ដែលក្នុងនោះអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្ត
ហើយចំពោះទីកន្លែងដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា
និងដល់បុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែលយើងបានផ្ទុកចំពោះសិទ្ធិ។
ហើយយើងនឹងបោះបង់អ្នករាល់គ្នាចេញពីមុខយើង
ដូចដែលយើងបានបោះបង់បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
គឺពូជពង្សទាំងមូលរបស់អប្សរាអិម»។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតស្ថានប័ននានាដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់នៅក្នុងចំ
ណោមយើង ហើយស្ថានប័នទាំងនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រង
មិនមែនដូចជាស្ថានប័នលោកិយត្រូវបានគ្រប់គ្រងនោះទេ
ប៉ុន្តែតាមរបៀបរបៀបចម្រើនរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ស្ថានប័នទាំងនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយ
មានភ្នែកមើលតម្លៃទៅកាន់សិរីល្អរបស់ទ្រង់

ដើម្បីបិទយុទ្ធសាស្ត្រនិងដំណើរការសង្គ្រាមនេះដោយគ្រប់គ្រងយ៉ាងហោចណាស់
ចំពោះបុរាណបរិបទនេះ សក្តិភាពទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណមានមកដល់ហើយ
ប៉ុន្តែមិនសូវជាច្បាស់លាស់មិនមានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការស្ថិតិបន្តទៀត ការព្រមាន
និងដំបូន្មានទាំងឡាយឡើយ។»

«ចូរស្តាប់ការនេះឲ្យរួចរាល់ ឱបុរាណបរិបទនេះដល់ខ្លួន ហើយឥតយល់ដឹងអើយ
ដែលមានភ្នែក ក៏មិនឃើញ មានគ្រូចៀក ក៏មិនឮ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
តើអ្នករាល់គ្នាមិនក្លាយជាមនុស្សឈឺចាប់ឡើយ?
តើអ្នករាល់គ្នាមិនធ្វើឲ្យខូចខាតដល់ចំពោះមុខយើងឡើយ?
យើងជាអ្នកដដែលបានដាក់ខ្លួនជាព្រះបុរាណបរិបទសម្រាប់សម្ភារៈ
ដោយក្រិកយសកលបដិសេធចូច ដើម្បីបិទយុទ្ធសាស្ត្រនិងក្នុងវាមានឡើយ។
ទោះបីលក្ខណៈសក្តិភាពក្នុងច្បាប់ ក៏មិនអាចឈ្នះបាន; ទោះបីវាគួរឱ្យរើស
ក៏មិនអាចឈ្នះក្នុងព្រះបុរាណបរិបទនោះបានដែរ។ ប៉ុន្តែ បុរាណបរិបទនេះមានចិត្តវិជ្ជា
និងបះបោរ; ពួកគេបានបះបោរ ហើយបានចាកចេញទៅ។
ហើយពួកគេក៏មិននិយាយក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនថា ចូរយើងក្លាយជាមនុស្សឈឺចាប់ព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះនយោបាយ ដល់បុរាណបរិបទទាំងឡាយមុននឹងគ្រប់គ្រងដោយការរដ្ឋបាលរបស់វា;
ទូរងរកស្វែងសម្រាប់ដំណើរការដ៏សម្រាប់ការច្នៃក្រាស់ឲ្យយើង។
អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាបានបង្កើនឡើងទាំងនេះចេញទៅ
ហើយអំពើហិង្សារបស់អ្នករាល់គ្នាបានឆ្លងកាត់ក្នុងចិត្តអំពីអ្នករាល់គ្នា....
ពួកគេមិននិយាយដល់ចិត្តក្នុងចិត្តទេ គឺសេចក្តីក្នុងចិត្តរបស់កូនកំពុង ទោះជាយ៉ាងណា
ពួកគេនៅតែចម្លើយឡើង; ហើយសិទ្ធិរបស់អ្នកខ្មៅខាត
ពួកគេមិននិយាយឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
តើយើងមិននឹងផ្ដន្ទាទោសចំពោះការទាំងនេះឡើយ?
តើព្រះលីវរបស់យើងមិននឹងស៊ីកលវិសាលភាពជាតិដូចនេះឡើយ?»

«តើព្រះអម្ចាស់គួរបង្កប់ឲ្យមានព្រះបន្ទូលថា
"កុំអធិស្ឋានសម្រាប់បុរាណបរិបទឡើយ ក៏កុំលើកសម្បត្តិ
ឬសេចក្តីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហើយកុំទូលអង្គរដល់យើងឡើយ
ដូចយើងនឹងមិនស្តាប់អ្នកទេ" ឬ? "ដូចនេះ គ្រូរៀនបានគួរទប់ទុក
ហើយគ្មានគ្រូរៀនចុងរដូវឡើយ.... ចាប់តាំងពីពេលនេះទៅ
តើអ្នកនឹងមិនស្រែកមកយើងថា ឱព្រះបិតារបស់ខ្លួនបង្កប់
ព្រះអង្គជាព្រះមគ្គុទ្ទេសក៍នៃយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួនបង្កប់ទេ?"» Review and Herald,
August 1, 1893.